Nr. 208. SOBOTA 11 WRZEŚNIA 1875. Rok 65.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ul Czarneckiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 80 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać następujące najwyższe pisma odręczne:

Kochany hrabio Andrassy! Delegacyę wybraną na r. 1875 z Rady Państwa w myśl ustawy z 21. Grudnia 1867 r., tudzież delegacyę wysłać się mającą na r. 1875 przez sejm węgierski w myśl XII. A. U. z r. 1867 celem obrad nad sprawami wspólnemi, postanowiłem pismem odręcznem, załączonem w odpisie, zwołać na dzień 21. Września r. b. do Wiednia i polecam panu zarządzić co potrzeba celem wniesienia stosownych przedłożeń.

Schönbrunn 7. Września 1875.

Franciszek Józef. w. r.
Andrassy. w. r.

Kochany książę Auersperg! Widzę się spowodowanym zwołać delegacyę wybraną na r. 1875 z Rady Państwa w myśl ustawy z 21. Grudnia 1867 r., tudzież delegacyę wysłać się mającą na r. 1875 przez sejm węgierski w myśl XII. A. U. z r. 1867 celem obrad nad sprawami wspólnemi, do Wiednia, na dzień 21. Września r. b. a to w celu podjęcia czynności zastrzeżonych prawnie ich zakresowi działania.

Wzywając równocześnie Moje ministerstwa dla spraw wspólnych do wniesienia przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić co potrzeba w celu zwołania wybranych członków delegacyi.

Schönbrunn 7. Września 1875.

Franciszek Józef. w. r.
Auersperg. w. r.

Kochany baronie Wenkheim! Widzę się spowodowanym delegacyę wysłać się mającą na r. 1875 przez sejm węgierski w myśl XII. A. U. z roku 1867. celem obrad nad wspólnemi sprawami, tudzież delegacyę wybraną na r. 1875 z Rady państwa w myśl ustawy z 21. Grudnia 1867 r. zwołać do Wiednia na dzień 21. Września r. b., a to w celu podjęcia czynności zastrzeżonych prawnie ich zakresowi działania.

Wzywając równocześnie Moje ministerstwa dla spraw wspólnych do wniesienia przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić co potrzeba w celu wyboru i zwołania członków delegacyi.

Schönbrunn, 7. Września 1875.

Franciszek Józef w. r.
Wenkheim w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, dnia 11. września.

Zawiła sprawa układu handlowo-cłowego pomiędzy Austryą a Węgrami nie przestaje być przedmiotem rozmaitych rekryminacyj politycznych, któremi walczy z sobą dziennikarstwo jednej i drugiej części monarchii. Setki artykułów napisanych na ten temat wyczerpały już wszelkie szczegóły, więc obecna polemika musi albo powtarzać rzeczy znane albo schodzić na pole innych kwestyj spornych. Na tę drogę puścił się jeden z dzienników wiedeńskich w sposób nie bardzo szczęśliwy. Podniósł on bowiem wysoko artykuł jednego ze swoich kolegów peszteńskich, który zapewne dla odświeżenia łamów zapełnianych nieustannie biuletynami o rokowaniach handlowo-cłowych zwrócił uwagę na stosunek honwedów do wspólnej armii i oświadczył, że w razie przeciążenia ludności wydatkami na siłę zbrojną należałoby pozostawić nietkniętą instytucyę honwedów kosztem wspólnej armii. Była to niegdyś ulubiona piosnka potężnej frakcyi węgierskiej, dopóki sprawy i w ogóle ugoda z r. 1867 opierały się tylko na klubie Deakistów. Dziś, gdy naczelnik tej frakcyi a obecny minister spraw wewnętrznych pojednał się szczerze z ugodą i nie dąży do jej zmiany nawet w drodze legalnej, ustawodawczej, dziś, gdy i skrajna lewica odrzucająca dotąd ugodę zaczyna się zastanawiać, czy niepowinnaby wziąć udziału w wspólnych delegacyach, — należało ów artykuł węgierski o wspólnej armii uważać tylko za podrzędny produkt redakcyjny i nie mięszać go do rokowań handlowo-cłowych. Stało się inaczej, bo jak powiedzieliśmy jeden z pierwszorzędnych dzienników wiedeńskich pochwycił ten artykuł, zarzucił Węgrom zamiar złączenia wspólnej armii i do zarzutu tego nawiązał uwagę, że wygórowane pretensye węgierskie co do układu handlowo-cłowego grożą równem osłabieniem powadze monarchii w stosunkach handlowych z zagranicznemi państwami. Twierdzenie to wznowiło zaniechaną chwilowo polemikę, z której wynika ta tylko korzyść,że w Węgrzech zaprzeczono stanowczo insynuacyi o zniżeniu wspólnej siły zbrojnej, na co zdaniem naszem niepotrzebnym był świeży dowód.

Adres węgierskiej Izby wyższej jest pod wielu względami aktem bardzo ciekawym. Najpierw uderza w nim każdego żywe zajęcie się sprawami bieżącemi, które poruszyła mowa tronowa. Izba wyższa wspomina o tych sprawach i o swoim udziale w ich załatwieniu w sposób świadczący, że magnaci chcą czynem zadać kłam twierdzeniu, jakoby instytucya Izby wyższej w dzisiejszym składzie organicznym była niezdolną do harmonijnego i skutecznego współudziału w pracy ustawodawczej, jakoby w rozwoju stosunków węgierskich była ona więcej hamulcem jak drogoskazem konserwatywnym. Niedawno, bo na poprzedniej sesyi sejmowej, przy załatwieniu ustawy o redukcyi trybunałów sądowych zarzut ten podniosła prasa liberalna z całą stanowczością; nikt nie powstał w obronie zaatakowanych magnatów, więc dzisiejsza manifestacya adresowa urządzoną została w porę najwłaściwszą. Ten objaw gotowości do poświęceń popiera silnie dalszy ustęp adresu, przyznający otwarcie, że izba magnatów w dzisiejszym ustroju niezupełnie odpowiada swojemu powołaniu i powinna być rychło zreorganizowaną. Wprawdzie przyznaniu tej potrzeby towarzyszą różne zastrzeżenia, które w danym razie mogłyby utrudnić lub opóźnić dzieło reformy, ale już sam ten głos jest wielką korzyścią dla sprawy. Stronnictwo liberalne mniemało bowiem, że podejmując reformę Izby wyższej natrafi u magnatów nie na zastrzeżenia pewnych praw historycznych lub polityki uświęconych tradycyą lecz na opór zasadniczy i niezłomny.

Być może że usunięty od komendy admirał La Ronciere le Noury w sposób nietaktowny wyraził się o republice dzisiejszej a telegram niedokładnie streścił jego pismo. Pokaże się to wkrótce, gdy dzienniki podadzą inkryminowane pismo w dosłownem brzmieniu. Dopóki zaś mamy przed sobą tylko streszczenie telegraficzne, kara wymierzona na walecznego i sympatycznego admirała wydawać się musi za ostrą a cały ten wypadek sensacyjnym i niełatwym do wytłumaczenia. Jak dziś rzecz się przedstawia, admirał La Ronciere nie ubliżył bynajmniej powadze marszałka Mac Mahona, owszem wyrażał się o dzisiejszej formie rządu z bezwarunkową lojalnością i tylko przy końcu dodał uwagę, że Francya dopiero jako monarchia zajmie w rzędzie mocarstw stanowisko słusznie jej się należące. Czy Francya posiada już stanowczo republikańską formę rządu, ażeby podobne przypuszczenie miało być czynem karygodnym? Sam p. Gambetta nie powiedziałby tego, gdyby mu wypadło dać szczery i otwarty wyraz swojemu przekonaniu. Republiki nikt nie obwoływał dotąd i nikt jej nie organizował raz na zawsze. Ustawy konstytucyjne uchwalone w zgromadzeniu narodowem były przecież zawsze w ten sposób tłumaczone, że mają stanowić do pewnego terminu podstawę prowizoryum republikańskiego, które później bez wszelkich przewrotów gwałtownych zmienić się może w formę monarchiczną. Tem więcej dziwić musi kara wymierzona na admirała La Ronciere, ile

---

Z nadreńskich legend.

W notatkach moich z nadreńskiej wycieczki nie znajdziecie obrazów pięknej, romantycznej natury, nie znajdziecie opisu dzieł sztuki, nagromadzonych od czasów średniowiecznych w tych kwitnących i ludnych miastach, co w jasnej toni Renu topią swoje wieżyce. Omijam charakterystyczne rysy życia wielkich artystów, uczonych takich jak Albertus Magnus, Duns Scottus, pomijam czyny wojownicze i wypadki, którym się Ren przyglądał od czasów Cezara, a poprzestanę jedynie na kilku podaniach i legendach, które tyle poetycznego uroku rzucają na okolice Renu.

Mitologia, rycerstwo, chrześciaństwo, zaludniły prawie każdy zakątek tego kraju podaniami, pracowały wieki na zebranie tego skarbu, z którego poezya czerpie i długo jeszcze czerpać będzie najpiękniejsze motywa. Wszyscy prawie poeci niemieccy brali ztąd przedmioty i bohaterów. Świat to pełen pół-bogów, pół-ludzi, widziadeł, snów, cudów, czarodziei i czarodziejek, a religia Chrystusa wprowadziła weń nadto bohaterów męczeństwa, otoczonych aureolą świętości.

Wino z dawna sławne zaprawiło humorem niektóre podania, a doskonałość jego uczczono nieraz w formie poetycznej. Mieszkaniec Bacharachu nieledwie dumny jest z tego, że tu — według podania — miał się wznosić ołtarz Bachusa. W pieśni ludowej przesadził nawet przymioty swego wina, stawiając je wyżej nad inne.

Zu Hochheim an dem Maine,
Zu Würzburg auf dem Steine,
Zu Bacharach am Rheine,
Da sind die besten Weine!

Popisy puharowe miały snać wagę w tej winem płynącej okolicy, kiedy przeszły aż do podań. Pan na zamku Rheingrafenstein wzywał biesiadników do wypicia olbrzymiego buta napełnionego winem, stawiając w zakład wieś Hüfelsheim. Pomimo znacznej liczby dzielnych rycerzy jeden tylko Boos von Waldeck odważył się na próbę. Wprawdzie po zwycięztwie podobno tejże nocy skonał, ale wieś przeszła do spadkobierców, a czyn jego do potomności.

Musiało też to wino wywierać wpływ czarujący, kiedy pobożni zakonnicy ulegali pokusie. Ich to pracy i staraniom zawdzięczamy Rüdesheim i Johannisberg. Opactwo Fulda posiadało Johannisberg, a piwnice jego były sławne. Jeden ze świątobliwych opatów użył podstępu dla zbadania usposobienia niektórych ze swych podwładnych i zgromadziwszy ich w piwnicach, zażądał korkociąga, a natychmiast wszyscy wyciągnęli ku niemu ręce z tak potrzebnym instrumentem. Dowcipny opat zrobił kontrpróbę i zapytał, czy który z obecnych nie posiada brewiarza — ale żaden nie miał go przy sobie.

W wesołem kole towarzyszów i przy pełnym kielichu anegdotyczna strona podań otrzymuje pierwszeństwo. Wtedy posłyszeć można o sporze Hansa von Slekach z klasztorem Dünwald o sto morgów gruntu. Hans byłby może chętnie użył siły, ale ani środki nie pozwalały na to, ani też walka przeciw klasztorowi nie przystała chrześciańskiemu rycerzowi. Postanowił więc radzić sobie dowcipem. Zgadza się na oddanie gruntu, ale z warunkiem, że pierwszy zbiór do niego należeć będzie. Klasztor zezwolił na zasiew, ale jakież było zdziwienie zakonników, kiedy błogosławiąc i zanosząc modły na polu dla uchronienia zbioru od klęski, widzą że cała rola zasianą została żołędźmi! Tym sposobem Hans został w posiadaniu gruntu i ślicznego zielonego lasu.

Im silniejszy i bardziej chytry przeciwnik, tem bardziej podstęp jest dozwolony, a zwycięztwo słabszego tem większą budzi radość. Opactwo i klasztor Steinfeld datują swój początek od podobnego wypadku. Założyciel klasztoru graf Sigbod widział, jak skuteczniе chrzest i błogosławieństwo kapłańskie odpędza od niemowlęcia moc czartowską. Zdziwiony zapytuje, czy i on przez chrzest doznał tejże łaski, a otrzymawszy twierdzącą odpowiedź, uważa odtąd używanie znaku krzyża św. i modły za rzeczy zbyteczne. Szatan od tej chwili nie odstępuje grafa i jest na jego usługach Kiedy Sigbod wypoczywając po polowaniu w dzikim ustępie Steinfeldu wyraził życzenie posiadania tam zamku do biesiad i hulanki po łowach, wnet szatan znosi kamienie i prawie w oczach rośnie zamek. Jeszcze tylko ostatni kamień ma przyniеść szatan, gdy w tej chwili Sigbod wyjmuje ukryty krzyż i stawia go na szczycie. Czart wraca z ogromnym kamieniem na głowie, ale zobaczywszy święty obraz, rzuca kamień w strumień i znika. Kamień ten (*Teufelstein*) dotąd jeszcze leży i widać na nim ślad kłów i łba czartowskiego.

Wstępnym już bojem walczą rycerze przeciw smokowi, który w tych stronach utrzymuje się jeszcze w czasach chrześcijańskich. Występuje przeciw niemu Sygfryd, bohater *Nibelungów*, Roland sławny, aż wreszcie ginie zupełnie potwór podług podania ludowego pochłaniający okręt z prochem. Okręt ten zaginął, jak wiele innych przed nim, ale proch zajął się od ognia ziejącego z paszczy i zabił smoka. Być może, że to ostatnie podanie łączy się z upadkiem rycerstwa od chwili wynalezienia prochu.

Zwycięztwo nad smokiem łączy Sygfryda z Brunhildą, dla której zdobycia Odin postawił dla innych rycerzy niedostępne przeszkody. Brunhilda za swą odwagę i czyny waleczne zaliczoną została w poczet rycerskich westalek (*Walküre*), ale przeciw woli Odina pomogła do zwycięztwa Agnarowi, pomimo, że Odin Günterowi przyrzekł powodzenie. Rozgniewany bóg wydaje wyrok, że odtąd Brunhilda przechodzi do rzędu zwykłych niewiast, i jak inne ma zostać żoną. Dziewica przyjmuje wyrok, ale z dumą postanawia wyjść tylko za tego, którego serce nie zna trwogi. Wtedy spuścił Odin sen głęboki na nią i na wszystko co ją otaczało. Brunhilda w pancerzu i przyłbicy padła na ziemię; służbę całą w przysionkach i komnatach ogarnął sen ciężki i zastygła nieruchoma tam gdzie stała, rumaki w stajni upadły w sennej martwocie, psy zamilkły, muchy nawet na ścianach spoczęły, gołębie na dachu stuliły swe szybkie skrzydła — zgoła, wszystko opanowała snu martwota, i tak będzie tak długo, dopóki nie przyjdzie rycerz, co odsłoni przyłbicę i odepnie pancerz Brunhildy. Ale sprawa to nie dla zwyczajnego wojownika; Odin bowiem otoczył zamek Brunhildy wałem pożaru, otchłanią płomieni go opasał. Napróżno kusili się o to rycerze, by dotrzeć do cudownej, snem zdjętej dziewicy; rumaki ich zdala już przerażone ogniem, unosiły ich w pędzie od zamku i niejeden śmiałek śmiercią tu srogą poległ. Dopiero Sygfryd zabiwszy smoka, zdobywa rumaka *Grani*, który zna drogę do zamku Brunhildy i zanosi swego pana w tę zaczarowaną krainę snu. Od pięćdziesięciu lat wszystko tu było nienaruszone, a Sygfryd przychodzi aż do sali, w której znajduje rycerza w pełnej zbroi. Odsłania przyłbicę i widzi najcudniejsze oblicze, pełne blasku dziewiczej urody. W tej chwili otwiera Brunhilda oczy, i jakby za dotknięciem różczki czarodziejskiej cały zamek budzi się ze snu długiego. Służba przyprowadza rumaki, w kuchni gotują sutą biesiadę, psy wyją radośnie,

że niedawno naczelnik gabinetu francuskiego okazał się tak energicznym w obec uroszczeń republikańskich i nie wahał się wziąć w obronę przed nimi najniebezpieczniejszych przeciwników republiki t. j. bonapartystów. Ale we Francyi snać dziś tak samo jak przed trzema laty sztuka rządzenia polega na tem, ażeby dziś jedna a jutro druga przeciwna strona otrzymywała niespodzianą satysfakcyę. Przed tygodniem republikańskie organa przepełnione były żazaleniami z powodu znanego procesu w Lyonie a dziś tryumfują głośno i uważają się za panów sytuacyi. Tryumf dzisiejszy pozwala zapomnieć o wczorajszych narzekaniach a najbliższym skutkiem tego będzie pewna równowaga w wzburzonych niedawno umysłach.

Słynny list Russela wzywający do składek na rzecz powstańców hercegowińskich nie wywarł w Anglii żadnego skutku. Nikt wprawdzie nie spodziewał się, ażeby list ten obudził zapał dla sprawy hercegowińskiej i siłą ogólnego prądu opinii popchnął rząd na drogę interwencyi, ale to powszechnie przypuszczano, że głos Russela bodaj trochę zelektryzuje umysły, wyrwie je z apatyi dla spraw zagranicznych a z czasem może nawet wywoła zwrot w polityce zagranicznej Anglii. O tem wszystkiem niema na razie mowy, bo chociażby nawet nie brakło Anglikom ochoty do inaugurowania czynniejszej polityki w sprawach zagranicznych, to środki stanowczo na to nie pozwalają. Anglia rozporządza dziś tak nieznaczną siłą zbrojną, że jej najenergiczniejsze wystąpienie dyplomatyczne wobec któregokolwiek mocarstwa europejskiego zakrawałoby na groźbę nietylko trudną do wykonania lecz wprost niemożliwą. Nadto i ta mała siła zbrojna, którą dziś Anglia posiada, wcale nie jest przejętą duchem wojowniczym. Ile razy w ostatnich czasach zaczęły obiegać wieści o grożącej krajowi wyprawie wojennej do Indyi lub w inne miejsce, spostrzegano zawsze u żołnierzy niepomyślne objawy upadku ducha, że interes kraju wymagałby zażegnania ewentualnej burzy za jakąkolwiek cenę.

Przegląd polityczny.

Austrya - Węgry. Włoski poseł przy dworze austryackim hr. Robillant, doniósł dyrektorowi opery nadwornej w Wiedniu, p. Jaunerowi, że król włoski, uznając jego zasługi około przedstawienia i świetnego wykonania oper Verdi'ego nadał mu krzyż oficerski korony włoskiej.

— Z rozprawy statystycznej o zakonach duchownych kościoła katolickiego obrządku rzymsko-katolickiego w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa a więc z wykluczeniem Węgier, wyjmujemy następujące zajmujące szczegóły:

W r. 1875 było w całej Przedlitawii ogółem 25 męzkich zakonów duchownych, które posiadały razem 451 klasztorów, 4433 księży, 642 kleryków i 1405 laików. Do tego doliczyć jeszcze należy 159 kleryków i 71 nowicyuszów. W r. 1830 było w tej połowie monarchii tylko 396 klasztorów; liczba klasztorów wzrosła więc o 55. Przez przyłączenie terytoryum krakowskiego przybyło 17 klasztorów męzkich. Z 451 klasztorów męzkich, obecnie istniejących przypada 50 na niższą Austryę, 19 na górną Austryę, 7 na Salzburg, 31 na Styryę, po 6 na Karyntyę i Krainę, 19 na Wybrzeże, 60 na Tyrol i Vorarlberg, 79 na Czechy, 30 na Morawię, 6 na Szląsk, 76 na Galicyę, 62 na Dalmacyę.

W całej Przedlitawii było w r. 1875 ogółem 26 żeńskich zakonów, które posiadały razem 493 klasztorów (wliczając w to filie), 5379 sióstr, 560 nowicyuszek i 633 młodszych nowicyuszek. W r. 1830 było ogółem tylko 73 klasztorów żeńskich, liczba ich wzrosła więc od tego czasu o 420. Z powyższej liczby klasztorów żeńskich przypada 58 na niższą Austryę, 45 na górną Austryę, 5 na Salzburg, 11 na Styryę, 7 na Karyntyę, 3 na Krainę, 9 na Wybrzeże, 34 na Tyrol i Vorarlberg, 65 na Czechy, 26 na Morawę, 17 na Szląsk, 56 na Galicyę i 13 na Dalmacyę nie licząc w to filie.

— Czytamy w *Czasie*: „W wychodzącej w Wiedniu *Statistische Monats Schrift* wydawanej przez centralną komisyę statystyczną, podane są szczegóły o cholerze w Galicyi w r. 1873, które dowodzą, jak ciężką klęskę wówczas poniósł nasz kraj w skutek zarazy. Okazuje się ztąd, że cholera grasuje w krajach austryackich stale od r. 1866, głównie jednak nawiedzając Galicyę. W r. 1872 na 21263 zmarłych w Austryi na cholerę, 19667 ofiar przypada na naszą prowincyę. Nigdy jednak nie było silniejszej zarazy jak w r. 1873, w którym zmarło w Galicyi na cholerę 91.308 osób, czyli prawie 16 na 1000 ludności. W innych krajach austryackich zmarło wszystkiego 15.700 osób, a na tysiąc ludności w jednej Austryi dolnej przypada 3, a w Tryeście 2 1/4 zmarłych na cholerę, gdy w innych prowincyach przypada jeden zmarły na cholerę na 2000, 3000, 10 000 a nawet więcej mieszkańców

Klęska w r. 1873 była dotkliwszą od wszystkich poprzednich, gdyż nawet w 1855 r. cholera zabrała tylko 73.854 ofiar, a porównanie tej absolutnej cyfry z ilością mieszkańców nie może być tak dokładne, aby się na nie stanowczo spuścić można, gdyż przy rzadkich spisach i przy braku dorocznych obliczań wzrostu ludności nie można otrzymywać zupełnie pewnych rezultatów.

Jeżeli ta ogromna śmiertelność 16 ludzi na 1000 sama przez się jest przerażającą, to w 34 powiatach czyli w połowie kraju spotykamy o wiele gorszy stosunek. Z pomiędzy nich w 8 umarło od 17 do 20 mieszkańców z 1000 na cholerę, w 11 powiatach od 20 30 mieszkańców z 1000 ludności, w 6 do 40 ludzi z 1000 mieszkańców, w 4 do 50 ludzi. W 5 pozostałych zaraza przybrała najgroźniejszy charakter, i tak w powiecie Stryjskim umarło 65 ludzi z 1000 na cholerę, w powiecie Rohatyńskim 69, w Nowo-Sądeckim 90, w Dolińskim 102, a w Drohobyckim wreszcie 109 czyli 11% całej ludności. Powiat Krakowski należał do najbardziej dotkniętych, gdyż idzie zaraz po tych 5, z ogólną cyfrą zmarłych na cholerę 1406, co czyni 50 na 1000, albo 5% całej ludności. W mieście Krakowie pomimo dowozu do tamtejszych szpitali chorych z okolicy i 1397 zmarłych, na 1000 ludności wypada 28 zmarłych na cholerę, czyli blisko 3% ludności.

Cholera zatem w r. 1873 w niektórych powiatach literalnie zdziesiątkowała nam ludność, a w całym kraju zabrała z każdej setki mieszkańców niemal 2 osoby. Jeżeli zaś porównamy liczbę urodzin i śmierci okaże się, że w r. 1873 przybyło ludności 245.027, umarło zaś 309.019, a zatem ludność Galicyi w ciągu tego roku zmniejszyła się o 63.992 mieszkańców, czyli dużo więcej jak o 1%.

Cholera w r. 1873 zawleczoną została do Galicyi z Węgier, gdzie grasowała głównie w północnych komitatach przylegających do Galicyi, a przecież nie była tam tak srogą, jak w naszej prowincyi. Najsilniejsza zaraza okazała się u nas w powiatach, do których prowadzą przejścia przez Karpaty, najwygodniej łączące nas z Węgrami. Dalej zaś po kraju rozgałęziała się cholera z biegiem rzek Dunajca, Sanu, Dniestru i Stryja, tracąc na sile w miarę oddalania się od punktu wyjścia."

— *Kelet Nepé* doniósł, że 75 zupełnie uzbrojonych honwedów węgierskich zbiegło się do Bośnii celem wzięcia udziału w powstaniu. Zarządzono natychmiast dochodzenia we wszystkich komendach honwedów i wykazało się, że powyższa pogłoska nie jest prawdziwą, zbiegł bowiem tylko jeden honwed w cywilnem ubraniu, i nie jest jeszcze rzeczą udowodnioną, ażeby udał się do Bośnii.

— Dnia 6. b. m. odbyła się w Buda-Peszcie pod przewodnictwem węgierskiego ministra handlu druga konferencya w sprawie ogólnej taryfy cłowej. Falk polemizował z Kerkapolym, który na posiedzeniu w dniu 4. bm. oświadczył, że przy oznaczaniu poszczególnych pozycyj cłowych nie należy przyjmować najniższych cyfr, bo państwa zagraniczne nie będą miały interesu zawiązywać z Austryą traktatów. Falk zapytuje więc, jakiego rodzaju jest przedłożona taryfa cłowa; czy jest ona minimalną, czy też maksymalną? P. minister odpowiedział, że przedłożoną taryfę uważać należy za taryfę minimalną, ułożoną w porozumieniu z rządem austryackim. Po tem wyjaśnieniu przystąpiono do dalszych obrad szczegółowych. Nad kwestyą uwolnienia produktów surowych od opłaty cła wszczęła się bardzo ożywiona rozprawa. Odrzucono wniosek Kerkapolyego, który domagał się oznaczenia wysokiego cła od kóz sprowadzanych z Turcyi. Następnie omawiano cło od zboża. Falk oświadczył w imieniu nieobecnego prezydenta Izby handlowej, p. Kochmeistra, iż tenże zgadza się na zniesienie cła od zboża i chciałby tylko ażeby pozostawiono cło od strony Rossyi, która jest niebezpiecznym konkurentem dla handlu węgierskiego. Horn i Lang przemawiali za zniesieniem, Szontagh i Mudrony za zatrzymaniem cła. Po przemówieniach Kerkapoly'ego i Wahrmanna przyjęto wniosek sprawozdawcy w tym duchu, iż cło od zboża ma być zniesione. Omawiano następnie kwestye opłaty cła od wyrobów żelaznych, wyrobów glinianych, mydła, szkła, papieru, surowych skór i runa. Po największej części przyjęto propozycye rządu austryackiego.

Na trzeciej konferencyi w d. 7. b. m. zastanawiano się nad projektami rządów co do opłaty cła od nici bawełnianych; przyjęto propozycyę rządu austryackiego. Co do opłaty cła od nici lnianych i wełnianych przyjęto propozycyę rządu węgierskiego. — Dla spirytusu i cukru przyjęto propozycyę rządu austryackiego. Od mąki zniesiono cło w myśl propozycyi rządu węgierskiego. Przy artykule „krochmal" przyjęto podwyższenie cła na 2 zł. w myśl propozycyi rządu węgierskiego. Przy następujących artykułach przyjęto podwyższenie cła w myśl propozycyi rządu węgierskiego: przy kawie z 8 na 10 zł.; przy wanilii i szafranie z 10 3/4 na 25 zł; przy herbacie z 15 na 20 zł.; przy serach na 4 zł.; przy rybach na 3 zł.; przy łakociach na 25 zł.; przy oleju skalnym z 75 ct. na 1 zł. 50 ct. Rząd węgierski spodziewa się, że przez powyższe podwyższenie cła wzrosną wspólne dochody cłowe o 3 do 4 milionów zł.

Na tem skończono obrady; w ogóle przyjęto bez zmiany wszystkie propozycye rządowe. W tych dniach zostaną węgierskie propozycye przedłożone rządowi austryackiemu.

Francya. Stanowisko Buffeta jest w tej chwili według *Gazety Kolońskiej* bardzo zagrożonem. Faktem ma być, że Dufaure nie chciał towarzyszyć Buffetowi na ostatnie posiedzenie komissyi nieustającej, wskutek czego miało przyjść do gwałtownej sceny między obudwoma ministrami. Powiadają, że nawet ks. Broglie był zgorszony ostatniem wystąpieniem Buffeta w komissyi nieustającej. Deputowani Zgromadzenia narodowego należący do większości parlamentarnej, biorą za złe Buffetowi, że tak ogólnie i łagodnie wystąpił przeciw poruszonemu w komissyi artykułowi dziennika *Pays*. Zdaje się, że nawet sfery urzędowe nie są zbyt zadowolone z tych względów ministra spraw wewnętrznych dla bonapartystów. Półurzędowy *Moniteur* pisze bowiem w tej mierze: „Większa część deputowanych Zgromadzenia narodowego znajduje się obecnie pośród swoich wyborców, a każdy przyzna, że nie bardzo to musi być miło deputowanym większości, dowiedzieć się z protokółu posiedzenia komissyj nieustającej, że *Pays* nazwał ich zdrajcami i zbrodniarzami i że p. wiceprezydent gabinetu nie miał odwagi czy chęci, skarcić jak należało tak ostrą i nieuzasadnioną wycieczkę. Dowiadujemy się, że wielu deputowanych wniosło do prezydenta Zgromadzenia narodowego zażale-

---

gołębie z dachu żwawo uleciały w wyżyny.

Podanie to niejako dopełnia ustępu *Nibelungów* i tłumaczy połączenie się Sygfryda z Brunhildą. Na Feldbergu wyskakuje z płaskiego szczytu góry skała do dwudziestu kroków obwodu, która ma na sobie ślady okopcenia z dymu. Skała nosi nazwę Brunhildestein albo Brunhildenbett i jest prawdopodobnie miejscem dzielnych popisów Sygfryda.

Natomiast zwycięztwo Rolanda nad smokiem jest jedynie zapowiedzią jego przyszłych głośnych czynów. Jest to jedna z tych postaci bohaterskich, które napełniły świat cudami odwagi i stanowią niejako prototyp pierwszych wieków chrześcijańskiego rycerstwa. Oprócz wielu innych poetów, Uhland wziął dwa epizody z jego życia za temat do pieśni. W jednej z nich Roland jako germek swego ojca występuje w roli pogromcy strasznego smoka w lasach ardeńskich, w drugiej dziecinnym wdziękiem i odwagą wyprowadza matkę z ubóstwa i nędzy do należnego jej miejsca na cesarskim dworze.

Berta, siostra cesarza Karola, poślubiła rycerza wbrew woli brata, za co została odepchniętą i zmuszoną żyć w takiem ubóstwie, że dziecko jej musiało prosić miłosiernych ludzi o pożywienie. Raz wysłany do miasta w tym celu Roland zachodzi do cesarskiego pałacu i bez żadnej bojaźni bierze ze stołu misę i puhar złoty, stojący przed cesarzem. Karol nie mógł się wstrzymać od śmiechu widząc śmiałość chłopaczka.

— Hejże mały smyku! — zawołał — wchodzisz na złotą salę jak do lasu, chwytasz misy, jak dzikie gruszki na polu, czerpiesz wino jak wodę ze studni!...

— Chłopka czerpie wodę ze studni i zrywa jabłka dzikie — mojej matce przystoi zwierzyna i ryby, i puhar wina! — odrzekło dziecko.

— To matka twoja musi być wielką panią na zamku. Powiedz chłopcze, kto jest jej krajczym i podczaszym, jej strażą i trubadurem?

— Prawą ręką jej kraję a lewą nalewam, moje niebieskie oczy są jej stróżem a różane usta moje są jej trubadurem!

— Dzielną ma służbę twoja matka — cesarz rzecze — tak szlachetna dama nie powinna być zdala od mego dworu!

Trzech rycerzy i trzy damy na rozkaz cesarza przyprowadzają wkrótce Bertę w stroju pielgrzymim, bladą i zmękaną. Gniew cesarza na ten widok znowu się zapala, ale spojrzenie Rolanda uspakaja go, przypuszcza siostrę do łaski a Roland zostaje odtąd na cesarskim dworze.

W obu poezyach autor uchwycił i przedstawił z wielką prostotą i wdziękiem junactwo młodego bohatera, którego dzielność w pierwszej młodości okazana wróży w nim rycerza nad wszystkich rycerzy.

Przeciwności jak zawsze otaczały tylko większym blaskiem czyny rycerskie i były probierzem bohaterskim męztwa. Nad Renem więc pokazują ślady szalonych skoków lub nieustraszonego wspinania się na rumaku ku strasznym przepaścistym skałom. Odwaga nie znała granic, jeżeli ją podniecała miłość. Ale najniebezpieczniejszem było uczucie dla rusałek jak Lorley. Nikt oprzeć się nie zdołał tej uroczej bogini, a temu, kto chciał zbliżyć się do niej. Raz, jeden z rycerzy postanowił z drużyną wedrzeć się na skałę i zdobyć ją siłą. Wdarli się śmiałkowie na skały, a rycerz już wyciągał rękę, ażeby uchwycić tę Syrenę nadreńską — ale w tejże chwili potoczył się w przepaście. Podobny los spotkał i innych rycerzy zwabionych głosem i cudowną postacią Loreley. Brentano, Eichendorf, Heine wybrali sobie Loreley do swych poezyi. Najbardziej popularnym w Niemczech i w ogóle najwięcej znanym jest wiersz Heinego, pełen lekkości i lirycznego wdzięku, który podnosi jeszcze muzyka jednego z najsławniejszych kompozytorów niemieckich:

Ich weiss nicht was soll es bedeuten,
Dass ich so traurig bin?
Ein Märch n aus alten Zeiten
Kommt mir nicht aus dem Sinn!

Ogołocone z czynów rycerskich, ale natomiast pełne sielankowego uczucia jest podanie o miłości Eginharda, sławnego biografa Karola Wielkiego i córki cesarza Emy.

Miłość nie zna różnicy stanów a w owych czasach pomimo blasku tronu Karlowingów i potęgi cesarza, nie zatarło się zapewne w pojęciu Franków wspomnienie równości wszystkich wolnych rycerzy. Miłość Eginharda choć zuchwała, znalazła wzajemność Emy i nic już na świecie nie zdołałoby rozłączyć kochanków.

Raz promień porannej zorzy zdradziecko zeszedł szczęśliwych kochanków na schadzce miłosnej — a Ema nagliła Eginharda, by ją opuścił. Ale śnieg świeżo spadły okrył podwórze zamkowe, a ślady stóp powracającego rycerza mogły odkryć wszystko, zdradzić przed cesarzem i światem tajny stosunek miłosny. Ale miłość miewa szczęśliwe pomysły — i oto Ema przedstawia kochankowi, że nic jej nie pozostaje, jak przenieść go na barkach przez śnieg na podwórzu. Konieczność zmusza rycerza do przyjęcia tej usługi i wnet wątła siła dziewicy podtrzymywana uczuciem miłości, stawia go w bezpiecznem miejscu.

Troski rządu, myśl utrzymania w karbach krnąbrnych Sasów, niepozwalały tymczasem zamknąć oczu cesarzowi. Spadły śnieg rozweselił go na chwilę nadzieją pomyślnych łowów przy ponowie, ale usnąć już nie mógł, a kiedy tak przy pierwszym brzasku jutrzenki spozierał na świat Boży, na białem tle śniegu spostrzegł rycerza unoszonego przez dziewicę i poznał w niej córkę.

Łowczy i służba przygotowują konie, przyprowadzają psy na smyczach, rycerze raźni i ochotni zbierają się na łowy, ale czoło cesarza zasępione i zamiast łowów zbiera wielką radę na sądy. Przedstawia zgromadzonym wypadek i zapytuje: na co zasługuje córka królewska za podobne wykroczenie i jaką karę ponieść powinien rycerz?

Po każdem zapytaniu śmiech głośny rozległ się po sali i zgromadzeni wyrzekli: że w sprawach miłości przebaczyć wypada. Przy drugiem tylko pytaniu najmłodszy z radców powstał i wydał wyrok: Na śmierć! Ale cesarz wstrząsnął poważnie głową i wyrzekł:

— Nie Eginhardzie, to byłaby kara zbyt sroga — miłość tu była winy przyczyną, a gdy oboje zawinili, oboje jednako cierpieć powinni.

(Dokończenie nastąpi.)

nie na tę inkryminacyę dziennika *Pays.* W zażaleniu tem powiadają deputowani, że głosowali za konstytucyą, ponieważ przyszli byli do przekonania, że osobisty personal nie da się dłużej utrzymać i że stan prowizoryczny oddziaływał bardzo zgubnie na interesa kraju.“

— Donieśliśmy onegdaj, że adwokat lyoński Andrieux ogłosił w jednym dniu we wszystkich dziennikach republikańskich wychodzących w Paryżu list otwarty do ministra Buffeta, w którym to liście podaje nadużycia, jakich się dopuszcza prefekt Lyonu, osławiony Ducros. Główne ustępy tego ze wszech miar ciekawego dokumentu tak opiewają: „Wiadomo będzie panu, panie ministrze, jakich nadużyć może się dopuścić prefekt, jeśli przepisy o kawiarniach i restauracyach wyzyskuje w celach polityczno-politycznych. W Lyonie nie można już zliczyć kawiarń i restauracyi, które prefektura w ostatnich czasach zamknęła. Największe oburzenie wywołało zamknięcie kawiarni *Pantheon*. Właścicielem tej kawiarni był członek rady miejskiej Ruffin. Prefektura dawała mu do poznania, że pozwoli otworzyć na nowo kawiarnię, jeśli donosić będzie policyi, co w kawiarni jego mówią o sprawach politycznych. Ruffin odrzucił z oburzeniem tę propozycyę; po czem oświadczono mu, że on ani w razie sprzedaży jego prawny następca nie otrzyma nigdy pozwolenia na otwarcie kawiarni. Rozporządzeniem tem prefekta przyprowadzony do kompletnej ruiny, umarł Ruffin w kilka miesięcy po tem ze zgryzoty. Wszyscy ci, którzy widzieli Ruffina na łożu śmierci, mówili i powtarzali głośno, że Ducros ma na sumieniu śmierć tego człowieka. Równie niesumiennie postępuje sobie Ducros z księgarzami. Po ogłoszeniu dekretu z r. 1870, zaprowadzającego wolność handlu książkami, osiedliło się bardzo wielu małych księgarzy w Lyonie. Płacili podatek zarobkowy i byli w posiadaniu dokumentów przepisanych. Lecz Ducros wpadł na myśl podzielenia księgarzy na rzeczywistych i nierzeczywistych. Tym sposobem utracili ci ostatni całe swe mienie, gdyż musieli pozamykać składy istniejące od lat kilku, sprzedać za bezcen książki i dotrzymywać kontrakty najmu lokalności na księgarnie. O dziennikach nie chcę panu nawet wspominać; jest to własność, która w Lyonie nie cieszy się wcale opieką prawa, z jedynym wyjątkiem dzienników bonapartystowskich. Czy mam panu jeszcze dodać, jak się Ducros zachowuje z wybranemi korporacyami? W Listopadzie tamtego roku byłem członkiem komissyi gminnej, która nie szczyciła się wielkiemi sympatyami prefekta Lyonu. Pewnego razu wchodzimy do sali obrad i znajdujemy mnóstwo poprzylepianych kartek z napisem: „Tu nie wolno palić tytoniu“. Panie ministrze, prefekt pański jest do tego wszystkiego źle wychowanym. Lecz dajmy temu spokój, gdyż wybrane korporacye są republikańskiemi a chciałbym zwrócić pańską uwagę na nadużycia tego prefekta, na które uskarża się nie pewne stronnictwo, lecz cała ludność lyońska. Nie masz nic wstrętniejszego, jak występowanie Ducrosa w obec sądownictwa. Stara on się opanować sędziów i świadków przepisując pierwszym, jaki mają wydać wyrok, drugim zaś, jak mają świadczyć. W pewnym procesie o oszczerstwo słuchani byli przed sądem przysięgłych trzej urzędnicy administracyi; ponieważ zeznania ich nie podobały się prefektowi, zostali natychmiast usunięci z urzędu. Lecz nie mogę wszystkiego powiedzieć. Prefekt pański, panie ministrze, przestaje walczyć, dlatego ja muszę przestać dalej o nim pisać. Zapewniam pana tylko, że w Lyonie stanie w obronie Ducrosa chyba tylko nieliczny zastęp jego kreatur. Mniemasz pan, że człowiek ten jest konieczny do utrzymania porządku w naszem mieście; pochodzi to ztąd, że pan nas nie znasz a prefekta swego przeceniasz. Przybądź pan do Lyonu a przekonasz się, że prefekt Ducros jest głównym sprawcą nieporządków i niepokojów w naszem mieście.“

Hiszpania. Umieszczona w francuskich dziennikach korespondencya karlistowska z Guernica zawiera następujące szczegóły hiszpańskiego teatru wojny:

„Po długiej heroicznej obronie poddała się 27. Sierpnia cytadela i wszystkie forty w Seo de Urgel. Załogę wzięto w niewolę i odprowadzono przez Puycerdę do Barcelony. Ponieważ wypadek ten rozmaicie bywa komentowany, przeto należy zbadać główną i rzeczywistą przyczynę kapitulacyi. Na szczęście wypadek kapitulacya ta nie osłabiła męstwa ochotników Karlosa, lecz owszem podniosła je znacznie. Nie tak usposobione są szeregi Alfonsistów, skoro generał Quesada uciekać się musi do zużytych środków podniesienia ducha, co najlepiej wykazuje jego następujący rozkaz dzienny z 30 Sierpnia: „Karlistowskie oddziały w Katalonii są zupełnie zniszczone. Około 15000 ludzi padło w nasze ręce. W Nawarze poddały się trzy bataliony a dezercya ciągle się wzmaga“. Generał Quesada w krótce przekona się, że żołnierze Nawarry są zawsze gotowi przelać krew swoją za sprawiedliwą sprawę króla Karlosa i że armie Saballsa i Dorregaraya bynajmniej nie myślą o złożeniu broni. Dnia 29. Sierpnia brygadyer Montaya dowiedział się, że nieprzyjacielski oddział posunął się ku Viana w zamiarze spustoszenia sąsiednich okolic. Uderzył on na ten oddział artyleryą i zmusił go do odwrotu w nieładzie ku Logrono. Dnia 27. i 31. Sierpnia eskadra alfonsistowska prowadziła dalej dzieło zniszczenia przeciw karlistowskim wsiom na wybrzeżu. Lequeitio, Bermeo i Mundaca zbombardowano niemiłosiernie. Przy pierwszem bombardowaniu Don Karlos, który właśnie kąpał się w morzu pod Bermeo, udał się zaraz do bateryi ustawionej nad tą miejscowością a uzbrojoną działami Withwortha i objął sam komendę. Najpierw skierował ogień na 4000 metrów ku okrętowi „San Fernando“, który za trzecim i czwartym strzałem silnie porażony został granatami. Ogień okrętu skierował się zaraz przeciw naszej bateryi a król odpowiadał na strzały. W krótce San Fernando musiał opuścić swoje stanowisko. Także okręt Vitoria był dnia 31. Sierpnia tak skutecznie ostrzeliwany przez naszych artylerzystów, że musiał szybko umykać. W Bermeo witany był Don Karlos zawsze z największym zapałem. Dnia 2. Września rano powiodło się szczęśliwie wysadzić na ląd w porcie Motrico dla naszej armii 5000 karabinów, 500.000 nabojów i 5 dział ciężkiego wagomiaru.“

Turcya. Chociaż powstanie chrześcian hercegowińskich nie ma żadnych widoków powodzenia, a już dziś uważane być może za stłumione — tę korzyść odniesie przecież, że rząd turecki przyjdzie do przekonania, iż los jego poddanych chrześciańskich musi uledz pomyslnej zmianie, jeśli nie ma pobudzać do coraz to nowych wysilań rozpaczy. Jednozgodnie donoszą konstantynopolscy korespondenci, że Porta czuje teraz całe niebezpieczeństwo dotychczasowej gospodarki i że wypadki hercegowińskie zainaugurują w Turcyi nową erę pożytecznych i zbawiennych reform. Rząd turecki przewiduje, że mocarstwa europejskie wywierać będą nań silny nacisk, aby polepszył los chrześciańskich prowincyi — zdecydował się tedy, uprzedzić moralną interwencyę i wprowadzić rozumne reformy. Od kilku dni sułtan wysyła tak zwany *haty* czyli najwyższe rozporządzenia i napomina swych ministrów, aby czuwali nad sprawiedliwością, aby wszystkich poddanych, czy to Turków czy Chrześcian, uważali na równouprawnionych, aby w końcu w ściąganiu podatków byli umiarkowani, wyrozumiali i bezstronni. *Turquie* podaje nawet osnowę firmanu sułtańskiego, który tu powtarzamy jako dokument ważny, stanowiący zapowiedź lepszej doli dla Słowian tureckich, którzy dali się dziś porwać do kroku rozpaczliwego. „Niepodlega żadnej wątpliwości — są słowa sułtańskiego firmanu — że dobrobyt kraju i jego ludności ma główną podstawę swoją w bezpieczeństwie własności życia i czci każdej jednostki. Bezpieczeństwo to może wyjść tylko z bezstronnego sądownictwa. Ponieważ dobry zarząd spraw naszego państwa, szczęście kraju i jego ludności jest przedmiotem troskliwej naszej pieczy, jest zatem naszą wolą, aby skuteczna ochrona i bezwarunkowa sprawiedliwość była udziałem wszystkich klas społeczeństwa bez różnicy, w ten sposób, iżby prawo i cześć każdego znalazła opiekę. Wszyscy publiczni urzędnicy, a mianowicie sędziowie karni i cywilni, czy to w stolicy czy na prowincyi, starać się muszą o to, aby wyroki ich były sprawiedliwe i z prawem zgodne, aby wszyscy poddani nasi bez wyjątku cieszyli się w równej mierze sprawiedliwością i bezpieczeństwem.“ Dalej upomina firman surowo gubernatorów, aby donosili o urzędnikach niesprawiedliwych i pod ciężką odpowiedzialnością czuwali nad ścisłem wykonaniem firmanu. Do tego cesarskiego firmanu dołączone jest pismo pierwszego sekretarza Sułtana, z którego to ciekawego dokumentu wyjmujemy najważniejszy i bardzo charakterystyczny ustęp. „Nie podlega wątpieniu — mówi rzeczone pismo — że niespokoje i zaburzenia między ludnością przypisać wypada w znacznej części niewłaściwemu zachowaniu się niektórych niezdarnych dostojników a osobliwie uciskom, których dopuszczali się chciwi dzierżawcy podatków. Regularne ściąganie podatków jest niezawodnie bardzo ważną sprawą, ale niemniej należy przestrzegać, aby ten dział administracyi nie wyrodził się w nadużycie i nie wywoływał zakłócenia spokojności, które więcej wyrządzają szkody, niźli daniny przynoszą korzyści.“

KRONIKA.

= **C. k. Prezydyum Namiestnictwa** przeniosło Sekretarza powiatowego Adolfa Kraśnickiego z Żydaczowa do Kołomyi.

— **J. O. Leon ks. Sapieha** przyznał stypendyum z własnej fundacyi, przeznaczone dla młodzieńca pragnącego się kształcić za granicą a wynoszące rocznie 490 złr. w. a. p. Drowi Stanisławowi Zygmuntowi dw. im. Olszewskiemu, b. assystentowi przy katedrze mineralogii na Uniwersytecie Jagiellońskim.

(λ) **Rada miasta Lwowa** na poufnem zebraniu w d. 9. b. m. obsadziła następujące dalsze posady urzędników magistratualnych, w myśl nowej organizacyi tej władzy:

Komisarzami konceptowymi w piątej klasie dyet z płacą roczną 900 złr. i 240 zł. na pomieszkanie mianowała Rada pp.: Ludwika Uruskiego i Emila Cossę, z tym dodatkiem, że zastępować będą prowizorycznie sekretarzów magistratualnych, za co otrzymają po 300 złr. dodatku osobistego; Karola Widmanna, dotychczasowego prowizorycznego sekretarza, wyznaczając mu 300 złr. dodatku osobistego, albowiem dotychczas miał roczną płacę w wysokości 1200 złr.; nareszcie pp.: Marcelego Ottmanna i Stanisława Cetwińskiego. Do tej samej klassy dyet i płacy przydzieliła Rada p. Tadeusza Romanowicza, dotychczasowego naczelnika biura statystycznego, nadając mu charakter referenta statystycznego i uzupełniając jego płacę dodatkiem osobistym w kwocie 100 złr.; pobierał on bowiem jako naczelnik biura statystycznego 1000 złr.

Koncepistami w VI. klassie dyet z płacą roczną 600 złr. i 180 na pomieszkanie mianowała Rada: Kassarabę Michała (dodając mu *ad personam* 200 złr. celem wyrównania dotychczasowej jego płacy w kwocie 800 złr.); Leona Dziubaniuka (dodając mu 100 złr. z tego samego tytułu co p. Kassarabie); Władysława Matkowskiego (dodając mu 200 złr.); Augusta Jorkascha-Kocha (dodając mu *ad personam* 100 złr.); Edmunda Lukasa, dodając mu 100 złr.)

Tym sposobem został już cały dział konceptowy obsadzony z wyjątkiem tych posad, które obsadza prezydent miasta.

W dziale technicznym mianowała Rada dwóch inżynierów w IV. klassie dyet z płacą roczną 1.200 złr. i 300 złr. na pomieszkanie, a mianowicie pp.: Liebel'a Władysława, dodając mu 400 złr. dodatku osobistego, ponieważ dotychczas pobierał rocznie 1.600 złr. i Zglinnickiego Jana dodając mu celem uzupełnienia dotychczasowej płacy 200 złr.

Adjunktami budownictwa w V. klassie dyet z płacą roczną 900 i 240 złr. na pomieszkanie mianowała Rada pp.: Józefa Kuźmińskiego, dodając mu celem uzupełnienia dotychczasowej płacy 500 złr.; Wincentego Goreckiego, dodając mu *ad personam* 300 złr., i Augusta Dawida.

Assystentami technicznymi w VI. klasie dyet z płacą roczną 600 złr. i 180 złr. na pomieszkanie mianowała Rada pp.: Alfreda Czarnotę Bojarskiego i Julj. Wierzbiętę dodając im po 200 złr. dodatku osobistego.

Wszystkie posady m. urzędu budowniczego są już więc obsadzone z wyjątkiem posad elewów, które obsadza sam p. prezydent.

W dziale rachunkowym mianowała Rada w IV. klassie dyet z płacą roczną 1.200 złr. i 300 złr. na pomieszkanie: rewidentem rachunkowym p. Jana Kisielewskiego (dodając mu 200 złr. (*ad. personam*;) kasyerem p. Adolfa Gucklera (dając mu 100 złr.); likwidatorem p. Łucyana Tołoczkę.

= **Stan funduszu stypendyjnego** imienia Najjaśniejszego Pana przedstawia się według udzielonego nam przez Wydział krajowy sprawozdania za rok 1874, jak następuje: Dochody są następujące: 1) Składki gotówką 145 złr. 40 ct. 2) efekta zakupione 2.000 złr. 3) odsetki od efektów i kapitałów lokowanych 3.075 złr. 91 ct. 4) kapitały podniesione z lokacyi 3.571 złr. 11 ct. 5) gotówka za spieniężone efekta 100 złr. 6) dochody rozmaite 14 złr. 29 ct.; 7) do tego zapas początkowy w gotówce 258 złr. 30 ct., w efektach 48.072 złr. 50 ct. Suma dochodów w gotówce 7.165 złr 01 ct. w efektach 50.072 złr. 50 ct. Wydatki wynosiły; 1) Stypendya 1.500 złr. 2) kapitały ulokowane 3.433 złr. 10 ct.; 3) efekta spieniężone 100 złr. 4) na zakupno efektów 1.660 złr. 5) Wydatki rozmaite 571 złr. 91 ct. Suma tedy wydatków wynosiła 7.165 złr 01 ct. w gotówce 100 złr. w efektach. Z porównania dochodów w gotówce 7.165 złr. 1 ct. w efektach 50.072 złr. 50 ct. z wydatkami w gotówce 7.165 złr. 1 ct. w efektach 100 złr. okazuje się z końcem r. 1874 zapas w efektach 49.972 złr. 50 ct. Prócz wykazanej w zapasie gotówki posiada ten fundusz w lokacyi w gal. Banku kredytowym kapitał, który z końcem r. 1874 wynosił 1642 złr. 81 ct.

*** **Groźby pożaru.** Chaim Halberstam, ojciec byłego rabina w Nowym Sączu, posiadający u swych współwyznawców opinię wielkiej świętobliwości a przeto i wpływy, dnia 7. Sierpnia otrzymał był z poczty zapieczętowany list bezimienny zawierający groźbę, że jeśli żydzi nowosądeccy nie złożą kwoty 2.400 złr. w miejscu, które im wskazane będzie, podpaloną zostanie żydowska ulica. Dnia 10. Sierpnia otrzymał Halberstam drugi list z wymienieniem miejsca i sposobu złożenia pieniędzy, zaś d. 11. z. m. otrzymał list podobny także wpływowy izraelita Salamon Herbst. Ze strony miejscowego magistratu zarządzone zostały środki ostrożności oraz poczyniono kroki w celu wykrycia rozsiewacza gróźb pożaru. Dwukrotne zasadzki w wyznaczonych do składania okupu miejscach nie doprowadziły wprawdzie do rezultatu, utwierdziły jednak władzę w przekonaniu, że żądający okupu chce takowy wziąć niepostrzeżenie przez szczelinę pod bramą, ze środka zamkniętego na noc domu, w którym znajdują się koszary. Podejrzenie padło na znanego z lekkomyślności sierżanta 16 kompanii 20 pułku piech., Konstantego Bolasa, znajdującego się właśnie w śledztwie o oszustwo i trzymanego w owych koszarach pod strażą. Dnia 27. Sierpnia znów otrzymał Halberstam list tej samej ręki z wyznaczeniem ostatecznego terminu do złożenia pieniędzy, w nocy na 29. Sierpnia. Okoliczność, że następnego dnia wojsko miało odejść na manewry do Krakowa i że dokładniej opisany był punkt do złożenia pieniędzy na progu wspomnionej bramy koszar, przy znanej szczelinie, stwierdziły podejrzenie owo jeszcze więcej. Szczelina przeto, o której mowa, została mazią posmarowana, a o godzinie 12 w nocy położono w oznaczonem miejscu na znalezionej karteczce papieru próżny pakiet, który też w kilkanaście minut przez ową szczelinę zniknął. Organa policyi miejskiej wszedłszy zaraz do wnętrza koszar, znalazły drzwi aresztu Bolasa otwarte a żołnierza na straży śpiącego; zaś na drzwiach aresztu i na płaszczu Bolasa spostrzeżono ślady mazi, a przy rewizyi sądowej następnego dnia w tym samym areszcie znaleziono papier omażony. Bolas nie przyznał się do winy, lecz wszelkie poszlaki świadczą przeciw niemu; dalsze zresztą śledztwo pozostawiono c. k. sądowi. Wynik pomyślny dochodzenia policyjnego uspokoił już mieszkańców Nowego Sącza, przypuszczać bowiem można, że Bolas nawet w razie nieotrzymania żądanego okupu, nie byłby urzeczywistnił swej groźby, zapewne bowiem jako lekkomyślny człowiek mniemał, że sama groźba umożliwi mu dostanie łatwym sposobem pieniędzy. Fakt zatem wyżej opisany nie ma już obecnie żadnej rzeczywistej doniosłości.

* **Oszustwo.** Od kilku dni uwija się po mieście młody oszust, który pod pozorem zbierania składek na ubogich studentów wyłudza datki w różnych domach. Oszust ten jest niskiego wzrostu, brunet, ma mały wąsik, ubrany w czarny surdut i spodnie stalowego koloru.

* **Podejrzana własność.** Straż policyjna przytrzymała wczoraj w szynku pod l. 19 przy ulicy Korytnej wyrobnicę Teklę Królikowską za podejrzane posiadanie zawiniątka z kradzionemi rzeczami. Mianowicie znaleziono w tym tłumoczku trzy spodnice, dwie koszule damskie, cztery kaftaniki, chusteczkę włóczkową, jedno prześcieradło, trzy książki do nabożeństwa i t. p. rzeczy. Niewiadomy dotychczas właściciel może się po te rzeczy zgłosić do policyi.

* **Kradzież.** Wczoraj po południu skradziono z kuchni w kamienicy pod l. 32 przy ulicy Kopernika chustkę wełnianą w białe i czarne pasy. Podejrzenie kradzieży tej i kilku innych podobnych pada na pewną izraelitkę, tandeciarkę.

* **Zguba.** Paulina M. w Brodach zamieszkała zgubiła przedwczoraj siadając do dorożki złoty zegarek, szafirowo emaliowany, podwójnie kryty z długim złotym łańcuszkiem. — Złożono w policyi zieloną parasolkę, którą niewiadoma pani w d. 7. b. m. w dorożce nr. 118 zapomniała.

— **Wyścig żeglarski.** Korespondent *N. fr. Presse* z Pola pisze pod dniem 5. Września: Oficerowie marynarki pp. Rousseau i Pietruski odbywali wczoraj wyścig w łodziach żaglowych z Pola do Tryestu. Ostatni, posiadając łódź znacznie mniejszą, o pięć mil wyprzedził współzawodnika swego i o sześć godzin pierwej stanął w Tryeście. Zwycięzcę powitali w Tryeście uroczyście tamtejsi oficerowie marynarki. P. Pietruski przebył 60 mil morskich w ciągu $26\frac{1}{2}$ godzin przy bardzo zmiennem, niepomyślnem powietrzu. Dzielny marynarz jest Lwowianinem, synem członka Wydziału krajowego, p. Oktawa Pietruskiego.

*** **Ojcobójstwo.** W Dulibach, w powiecie Buczackim, d. 26. Sierpnia Bartek Lenczuk, posprzeczawszy się z swym ojcem Łukaszem bił starca dopóty, aż ten padł bez życia. Złoczyńca został uwięziony.

*** **Skutkiem spożycia jadowitych grzybów** dnia 26. Sierpnia zmarło pięcioro ludzi w gminie Sorokach, w powiecie Skałackim.

(*G.*) **Zapiski dyecezyalne.** Ks. Stanisław Stępiński, dotychczasowy pleban obrz. łac. w Czulicach (dyecezyi krakowskiej) i administrator łac. probostwa w Pieszowie, kanonicznie zainstytuowanym został dnia 16. Sierpnia b. r. na beneficium curatum w Pleszowie.

Z powodu tego ustanowił go konsystorz także administratorem excurrendo probostwa w Czulicach. — Ks. Ludwik Kisielewski, pleban obrz. łac. w Busku (archidyecezyi lwowskiej) umarł dnia 18. Sierpnia b. r. przeżywszy lat 60. Na administratora osierociałego kościoła przeznaczono ks. Jana Dręgiewicza, dotychczasowego kooperatora w Busku. — Do parafii opróżnionego probostwa w Busku należy do 4.400 dusz. Prawo patronatu wykonuje Henryk hr. Mier. — Ks. Michał Stupnicki, dotychczasowy kooperator przy łac. kościele parafialnym w Winnikach przeniesiony został w tejże samej własności do Gołogór w miejsce ks. Piotra Bilika, którego przeniesiono na kooperatora administrującego do Konkolnik. — W miejsce księdza Rudolfa Wagi, dotychczasowego gwardyana OO. Bernardynów w Rzeszowie przeznaczony został ks. Letus Olszewski, kaznodzieja i kooperator Lwowski. — Dnia 24. Sierpnia b. r. umarł ks. Józef Choliwkiewicz, kanonik honorowy i pleban w Białej. Administracyę osierociałego tym sposobem kościoła powierzył konsystorz ks. Józefowi Hamerlakowi, wikaryuszowi miejscowemu. Do parafii opróżnionego probostwa w Białej należy do 5000 dusz. Prawo patronatu wykonuje wys Rząd. — Nowowyświęcony kapłan ks. Karol Gessing przeznaczony został na łac. wikarego przy kościele parafialnym w Lutczy. — Ks. Michał Groń, dotychczasowy wikary przy łac. kościele parafialnym w Jakóbkowicach, przeniesiony został jako taki do Królówki a w miejsce jego do Jakóbkowiec przybył ks. Jan Leja dotychczasowy wikary w Bolesławiu.

— **Okropną zbrodnię** mamy znów do zapisania. W Taborze czeskim d. 8. b. m. kasyer miejscowej kasy oszczędności Jan Szauer zamordował przez zarżnięcie całą swą rodzinę, t. j. 34-letnią żonę, dwie córki mające lat 11 i 8 oraz synka trzyletniego, poczem zastrzelił się z dubeltówki. Powodem tej strasznej zbrodni było przeniewierzenie, którego Szauer dopuścił się w powierzonej mu kasie, rozpożyczając nieswoje pieniądze na lichwę.

— **Śniegi** w górach dolno-austryackich i styryjskich ostatniej Niedzieli spadły w takiej obfitości, że warstwą na stopę grubą pokrywały miejscami ziemię.

— **Podróż balonem.** Pan Godard, pisze *Kur. Pozn.*, znany w całej Europie aeronauta francuzki, przybył do Poznania na wezwanie tutejszego sądu jako znawca w sprawie Scholza, który wziął pieniądze, puścił balon a sam został na dole czując się na ziemi bezpieczniejszym. Przy tej sposobności postanowił zaprodukować się publiczności poznańskiej. W Niedzielę od pół do dwunastej napełniano gazem w ogrodzie ludowym wspaniały balon pana Godarda, ważący 17 centnarów. O godzinie 6. mógł już balon wznieść się w górę, gdyby nie niespodziewana przeszkoda ulewny deszcz, który i tak już ciężki balon jeszcze bardziej obciążył. W skutek tego niespodziewanego balastu nie mogło w wyprawie tej wziąść udziału kilku wolontaryuszów ani też żaden z pomocników pana Godard, który sam jeden, wyrzuciwszy piasek, w skutek parcia i nacisku gawiedzi, był zniewolony puścić się o 7. godzinie w powietrze. Balon wznosił się ku wielkiej uciesze publiczności, pewnie i szybko w kierunku ku Swarzędzowi, unosząc się wspaniale po nad poważnemi wieżycami świątyń naszego grodu. Po trzech kwadransach powietrznej jazdy spuścił się p. Godard w Gowarzewie pod Swarzędzem. Mieszkańcy okoliczni przybyli ku pomocy stali się przyczyną nieszczęścia i straty. Przy wypuszczaniu gazu jeden z obecnych zbliżył się zanadto z latarką, w skutek czego gaz eksplodował i balon potargał i spalił. O w pół do 12. powrócił p. Godard do Poznania z poparzoną twarzą i ze szczątkami balonu, siatką, gondolą i wentylem. Gdyby nie niecierpliwość pewnej części publiczności, p. Godard byłby wyprawę swą odłożył do dnia dzisiejszego, i nie byłby się naraził na tak znaczną stratę, jaką jest zniszczenie balonu, wartości trzech tysięcy talarów. Smutne położenie p. Godarda, który przez utratę balonu utracił możność zarobkowania, powszechne budzi współczucie. Jako rzecz charakteryzującą nadgraniczne stosunki dodamy, że pan Godard wziął z sobą w podróż napowietrzną pasport do państw rossyjskich, aby w razie przekroczenia a raczej przelecenia granicy być w Królestwie Polskiem legitymowanym.

— **W drezdeńskim ogrodzie zoologicznym** znajdują się obecnie dwa rajskie ptaki, jakich dotychczas nie widziano jeszcze w Europie. Sprowadzono je z Nowej Gwinei, w którym to kraju, jak w ogóle w Oceanii, są pospolitemi. Ktoś nazwał Nową Gwineę «krajem cudownym ornitologii, pełnym ptaków o złotem i brylantowem pierzu», i w istocie znaleziono tam dotychczas 18 rodzajów ptaków rajskich. Ptaki sprowadzone do Drezna nad wszystkie rodzaje może odznaczają się układem piór i bogactwem barw. Towarzysz Maghellana, Pigafetta, pierwszy przywiózł do Europy wiadomość o tych ptakach w r. 1522. Ponieważ okazom wypchanym, jakie nadchodziły do Europy, brakło nóg, mniemano zrazu, że ptaki te nie posiadają nóg wcale, później dopiero przekonano się, że to myśliwi krajowcy ubiwszy rajskiego ptaka wyrywają mu nogi i zatrzymują je jako talizman. Napróżno przez długi czas przyrodnicy starali się o przywiezienie rajskiego ptaka do Europy żywcem. W r. 1861 Stowarzyszenie zoologiczne w Londynie umyślnie w tym celu wyprawiło do Nowej Gwinei p. Wallace, którego zabiegi dość pomyślnym w końcu uwieńczone zostały skutkiem. Dowiedział się on mianowicie, bawiąc w głębi wyspy Sumatry, że pewien kupiec europejski w Singaporze posiada dwa rajskie ptaki. Bezzwłocznie więc tam pojechał, zakupił ptaki i nie rozstając się z klatką ani na chwilę dowiózł je szczęśliwie do Londynu, gdzie 1. Kwietnia 1862 r. zrobił niemi ziomkom swym niespodziankę, którą w pierwszej chwili wielu uważało za *primae aprilis*. Wspomnione stowarzyszenie zakupiło osobliwsze te ptaki za 1000 funtów szterlingów, lecz wydatek ten wnet pokryty został z opłat wstępnych na wystawę tych żyjących brylantów? Ptaki jednak nie zostawiwszy potomstwa, gdyż obydwa były samcy, z rodzaju *Paradisea papuana*, wkrótce uległy surowemu klimatowi angielskiemu. Musiano je zresztą trzymać w osobnych klatkach, gdyż ustawicznie czubiły się pomiędzy sobą. Karmiono je ryżem, chlebem, kartoflami i robakami i otaczano najtroskliwszą opieką, lecz ta widać nie zastąpiła im rodzinnego powietrza.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wystawa pszczelniczo-ogrodnicza.

W dniach od 26—29. Września b. r. odbędzie się we Lwowie w ogrodzie botanicznym obok wszechnicy wystawa pszczelniczo-ogrodnicza i zgromadzenie pszczelarzy, ogrodników i pomologów.

Na wystawę przysyłać można wszystkie przedmioty wchodzące w zakres pszczelnictwa i ogrodnictwa, jako to: 1) żywe pszczoły, zbiory i preparata pszczelnicze, 2) wosk surowy i przerobiony, 3) miód w plastrach, praśny i przerobiony jako miód pitny, maliniak, dereniak, wiśniak, ocet i t. d. 4) drzewa owocowe od ziarna zacząwszy 5) owoce świeże, suszone, gotowane, smażone, lub w inny sposób przerobione, 6) warzywa i kwiaty, 7) narzędzia, przyrządy modele, maszyny do użycia w pszczelnictwie i ogrodnictwie.

Wystawcy zechcą się zgłaszać jak najrychlej, by im mogło być miejsce zarezerwowane. Przedmioty wystawowe należy najpóźniej do 24go Września przysłać na ręce Dra T. Ciesielskiego profesora wszechnicy we Lwowie. Upraszamy zarazem dodać, czy wystawione przedmioty mogą być sprzedane i za jaką cenę, czy też mają być oddane Towarzystwu pszczelniczemu do wylosowania, lub też napowrót odesłane.

Koszta przesyłki ponoszą wystawcy, w niektórych wszakże wypadkach można za poprzedniem zezwoleniem komitetu wystawowego przedmioty przysyłać na koszt Towarzystwa.

Nagrody będą się udzielały w medalach złotych, srebrnych, i listach pochwalnych.

Porządek wystawy: *a*) W Niedzielę dnia 26. otwarcie wystawy o godzinie 10 Od 10. do 2. zwiedzanie wystawy wspólnie przez członków Towarzystwa. Po południu wycieczka na kopiec unii. *b*) W Poniedziałek od 9 do 1 rozprawy naukowe, wybór sędziów. Po południu zwiedzanie muzeów. JW. Hr. Dzieduszyckiego i przemysłowego. *c*) We Wtorek: od 9 do 12 rozprawy naukowe, po południu zwiedzanie pasiek i zabawa. *d*) W Środę: zwiedzanie muzeum Ossolińskich, wspólny obiad, po południu ogłoszenie nagród, losowanie, i uroczyste zamknięcie wystawy.

W rozprawach naukowych przyjdą na porządek dzienny: 1) Ul Towarzystwa. 2) Uwagi nad zimowaniem pszczół. 3) Podniesienie miodności pnia. 4) Środki do rozpowszechnienia pszczelnictwa i sadownictwa. 5) Badanie owoców krajowi naszemu właściwych. 6) O potrzebie podniesienia produkcyi nasion w kraju. 7) Wytapianie i przerabianie wosku. 8) Powiększenie zysków z pszczelnictwa przez założenie wspólnej miodosytni.

Bliższych szczegółów udzieli komitet wystawowy składający się z Pp. K. Kluczenki Dr. Krasickiego, Dr. Ciesielskiego.

○ **Ruch na kolejach galicyjskich.** Stagnacya w handlu zbożowym na targach galicyjskich tudzież na sąsiednich targach rossyjskich trwała i w zeszłym tygodniu. Dopiero wówczas, gdy na targach pojawi się nowe zboże w znaczniejszej ilości, będzie mogła być mowa o rozwinięciu się handlu i o uregulowaniu cen zbożowych. Ruch przewozowy był także ospały. Producenci zajęli stanowisko wyczekujące, spodziewając się, że Niemcy, które już dzisiaj pewną część swych potrzeb zakupują na Morawie i w Czechach, zwrócą się ku nam i zakupią u nas wszystkie zapasy zboża. Z Kijowa i okolicy wywożono w zeszłym tygodniu zboże do Królestwa i Odessy. Zdaje się, że z Odessy w najbliższej przyszłości nastąpi wywóz zboża do portów francuzkich. Wobec takich stosunków ruch na kolejach galicyjskich był ospały. — Kolej lwowsko-czerniowiecka dowiozła ogółem tylko 27.000 centnarów towarów, najwięcej rzepaku, bo transporty innych rodzajów zboża grały rolę podrzędną. Z bydła rzeźnego i opasowego wywiozła z swego obrębu 917 sztuk wołów. Spirytus był zaniedbany; wywieziono ogółem tylko 680 centnarów, soli 600, węgla brunatnego 200, żelaza 920, towarów kolonialnych 590, cukru 340, oleju skalnego 1100, drzewa 6800 centnarów. Z trzody chlewnej wywiozła ta kolej 1483 sztuk. Ruch osobowy był mniej ożywiony, prawdopodobnie w skutek kilkudniowej słoty. — Kolej Karola Ludwika miała normalny ruch towarowy. Dowieziono jej z Rossyi do Brodów i Podwołoczysk tudzież do Tarnopola 37.000 centnarów zboża i nasion olejnych. Nadzwyczajnie ożywiony był wywóz drzewa, równie jak węgla kamiennego. Ruch osobowy był ciągle wielki. — Kolej Arcyksięcia Albrechta miała w porównaniu z pozaprzeszłym tygodniem mniejsze dochody a to głównie z powodu mniejszych dowozów zboża. Drzewa wywiozła 5800, oleju ziemnego 980, żelaza 1400 centnarów. Ruch osobowy zmniejszył się. — Kolej Naddniestrzańska wywiozła 2.700 centnarów oleju i wosku ziemnego, 600 centnarów soli, 4.600 centnarów drzewa i 1.600 centnarów zboża, mąki i produktów mącznych. W obrocie przewozowym miała znaczniejsze transporty wina, żelaza i towarów żelaznych tudzież towarów kolonialnych. Ruch osobowy był normalny. — Kolej węgiersko-galicyjska dowiozła swym sąsiadkom tylko znaczniejsze transporty drzewa. Przypuszczają niektórzy, że w niedalekiej przyszłości wywozić będzie ta kolej zboże z północnych Węgier do Galicyi. Bez wątpienia przyczyniłoby się to do podniesienia dochodów tej kolei. Ruch osobowy był normalny; a zwiększyłby się niezawodnie, gdyby ten zakład kolejowy zdecydował się na większy pospiech ruchu. — Kolej północna Cesarza Ferdynanda miała na swych liniach galicyjskich bardzo nieznaczny ruch towarowy, a to dla braku dowozów zboża z wschodniej Galicyi. Ruch osobowy nie zmienił się. Na Kraków przewiozła ta kolej do Galicyi i Rossyi 7600 centnarów węgla kamiennego.

⁂ **Firmy szalbiercze.** Z powodu pojawienia się w Anglii firm oszukańczych, prowadzących interesa swoje na stałym lądzie z tutejszymi kupcami i przemysłowcami z wielką dla tychże stratą, mianowicie w ostatnich czasach narażających na szkody handlarzy szkłem, — przestrzega Izba handlowa i przemysłowa pp. kupców i przemysłowców, aby przed zawiązaniem jakichkolwiek interesów z firmami angielskiemi zainformowali się pierwej dokładnie o ich rzetelności. Jako wiarogodnego pośrednika w tej mierze wskazuje Izba z polecenia c. i k. konzula jeneralnego w Liverpoolu, bióro wywiadowcze pp. Seyd et Comp. *1. Princess Street Bank-London E. C.*, które za małem wynagrodzeniem, o ile być może, najdokładniejszych udziela wyjaśnień.

OSTATNIA POCZTA.

Najjaśn. Pan udzielał d. 9. b. m. posłuchania

Presse dowiaduje się z Pragi, że w tegorocznych łowach jesiennych w Pardubicach weźmie udział Najjaśniejszy Pan wraz z Najjaśniejszą Panią i Najdost. Arcyksięciem Następcą Tronu.

Najj. Pan raczył najłaskawiej zezwolić Najwyższem postanowieniem z d. 26. Sierpnia r. b. ażeby miejskie realne i wyższe gimnazyum w Jaśle z d. 1. Stycznia 1876 przeszło pod bezpośredni zarząd państwowy.

Prezes Izby deputowanych w Radzie państwa wystosował d. 9. b. m. następujące pismo do członków delegacyi wspólnej, wybranych na posiedzeniu Izby d. 19. Marca r. b.: „Według zawiadomienia p. ministra-prezydenta z 8. b m. l. 518 raczył Jego c. i k. Apost. Mość Najwyższem pismem odręcznem z 7. b. m. zwołać wysłać się mającą do traktowania spraw wspólnych za r. 1876 delegacyę na dzień 21. b. m. do Wiednia, celem podjęcia przez nią czynności jej zakresowi działania prawnie przepisanych“.

Na posiedzeniu Izby niższej sejmu węgierskiego w d. 9. b. m. odczytano królewskie pismo odręczne zwołujące delegacye na d. 21. b. m. Ludwik Tisza nadesłał z wschodnich Indyi prośbę o udzielenie mu urlopu; zezwolono. Komissya adresowa pod przewodnictwem Józefa Szlavy'ego przedłoży adres w Sobotę (11 b. m.) a rozprawy nad nim rozpoczną się w Poniedziałek (13. b. m.)

Królewskie pismo odręczne, zwołujące delegacye na d. 21. b. m. do Wiednia, odczytane zostało także w Izbie wyższej sejmu węgierskiego w d. 9. b. m Wybory członków delegacyi miały nastąpić d. 10go b. m. Izba wyższa przyjęła bez rozpraw i bez zmiany przedłożony sobie projekt adresu.

Usunięcie admirała la Ronciére de Noury, nastąpiło z inicyatywy samego marszałka Mac-Mahona, który otrzymawszy wiadomość o inkryminowanem piśmie admirała kazał zaraz zwołać radę ministrów.

Opinione oświadcza, że w sprawie podróży cesarza Wilhelma do Włoch nie zapadło jeszcze stanowcze postanowienie, a tymczasem medyolańska *Perseveranza* podaje dalej szczegóły przyjęcia uroczystego. Cesarza powitają zastępcy senatu, izby deputowanych i orderu Annuncyaty i dostojnicy dworscy. Odbędzie się wielki bal, przegląd 15.000 wojska i wielkie polowanie w Monza. Cesarz Wilhelm zabawi trzy dni w Medyolanie.

Dnia 9 b. m. odbył się w Londynie meeting na rzecz powstańców Hercegowiny. Lord Russel usprawiedliwił się chorobą iż niemoże przewodniczyć zgromadzeniu i oświadczył pisemnie, iż błahą w oczach jego jest nadzieja, aby Turcya kiedykolwiek mogła dać rękojmię dobrych rządów. W razie, gdyby mocarstwa europejskie odmówiły wdania się w wewnętrzną administracyę Porty, nie pozostaje nic innego, jak utworzyć niezawisły rząd. Russel pragnie, aby Tesalia i Albania mogły stanowić osobne prowincye. Wielce cieszy on się, że Anglia, Włochy i Francya przyłączyły się do Rady, która ma się zajmować życzeniami ludności, aby zaprowadzić dobrą i sprawiedliwą formę rządu w prowincyach zawichrzonych, na któryby Porta przystała a utrzymanie pokoju europejskiego bez zakłócenia, byłoby najpomyślniejszym, o jakim można myśleć, rezultatem akcyi mocarstw. Meeting uchwalił kilka rezolucyj, zapewniających powstańcom prawnie dozwolone poparcie.

Telegram Valego z Mostaru z dnia 7. bm. donosi: Hussein pasza i Nedżyb pasza przybyli ze Stolaczu do Trebini i Bilka, nie stoczywszy żadnej utarczki z powstańcami, którzy się schronili. Hussein posunął się drogą dubrownicką aż do komory granicznej, odebrał napowrót zameczki zostające w rękach powstańców, poczem wrócił do Trebini. Powstańcy zjawiają się jeszcze w górach, ale uchodzą za zbliżeniem się wojska. Nedżyb posuwał się z Bilku do Trebini, rozpędzając powstańców i przywracając komunikacye. Wojsko w Trebini i Bilku zaopatrywane jest teraz z Dubrownika. Hussein i Nedżyb otrzymali rozkaz przywrócenia związków między Gackiem a Bilkiem.

Drugi telegram z Konstantynopola tej samej daty donosi, że transporty wojsk ku Nissie i Widdinowi mają na celu tylko zapobieżenie wszelkiemu ruchowi zaczepnemu z tej strony. Nie jestto bynajmniej nieprzyjazna demonstracya w obec Serbii.

Telegram z Cetinje donosi, że 5. b. m. stoczoną została gorąca walka pod Dabrą. 3000 Turków uderzyło na 700 powstańców. Walka trwała do późnej nocy i miała skończyć się klęską Turków, którzy stracili 200 ludzi w zabitych i wielu rannych. Powstańcy mieli wrzekomo tylko 5 zabitych i 20 rannych.

Aż do zamknięcia dziennika nie otrzymaliśmy żadnych telegramów.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Koziński

Spostrzeżenia meteorologiczne z dnia 11. Września 1875.

Barometr 741.0 6.mm. Psychrometr suchy + 11.25°C | Ozon 1. Opad w mm. z ostatnich 24. godz.
Psychrometr wilgotny + 9.75°C· Prężność pary 8.1 | Temperatura powietrza + 9. °R.
mm. Wilgoć 82%. —Zachmurzenie 3. Wiatr NE1. | Barometr idzie w górę.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 10. Września

Hotel Zorza.

Pp. Henryk hr. Mier z Buska. — Władysław Czechowicz z Glinny. — Leandore Cassabois z Paryża. — Emil Bernay z Paryża. — Gustaw Breitner z Wiednia. — Stanisław Łączyński z Polski. — Romuald Morawski z Kowalówki. — Aleksander Terlecki z Ciesiaszyna. — Bolesław Wolański z Podola. — Kazimierz Zaklika z Jarosławia.

Hotel Europejski.

Pp. Stanisław Lipnicki z Trębowli. — Paulin Sachajdakowski z Mieczyszczowa. — Adolf Tetymacher z Krakowa.

Hotel Langa.

Pp. Wiktor Wolański z Duplisk. — Franciszek Stan z Lyonu.

Hotel Angielski:

Pp. Henryk br. Wilczek z Samokięsk. — Apnary Bogusz z Tomaszowic. — Władysław Drzewicki z Ruzywoli.

Hotel Krakowski.

Pp. Karol Kraus z Sokala. — Franciszek Drzewiecki z Narajowa.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 10. Września

Pp. Aleksander br. Dzieduszycki do Izydorówki. — Kazimierz hr. Wodzicki do Olejowa. — Ludwik br. Brnnicki do Michałówki. — Michał Zeleński do Petersburga. — Jan Beyzyn do Porudna. — Grzegorz Bergmann do Rossyi.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: rano o godzinie 5. minut 50 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10. minut 55 (pociąg mięszany); w nocy 6 godz. 9 min. 45 (pociąg czysto osobowy); wieczór o godz. 8 min. 5 (pociąg lokalny).

Z Czerniowiec: rano o godz. 4. min. — (pociąg mięszany); po południu o godz. 3. min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 10. min. 13 (pociąg pospieszny);

Z Stanisławowa (przez Stryj): wieczorem o godz 7. min. 22. (pociąg mięszany):

Z Podwołoczysk (do Lwowa na Podzamcze) po południu o godz. (poc. min. 3iąg mięszany); w nocy o godz. 3. min. 55 (pociąg mięszany); wieczór o godzinie 10 min. 55 (pociąg pospieszny.

Odchodzą ze Lwowa

Do Krakowa: rano o godzinie 5. (pociąg czysto osobowy); po południu o godzinie 5. min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godzinie 11. min. 25 (pociąg pospieszny); rano o godzinie 6. min. 35 (pociąg lokalny).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 20 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 5. (pociąg mięszany). w nocy o godz. 10. min. 57 (pociąg osobowy);

Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 50 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11. min. 48 (pociąg mięszany);

Do Stanisławowa (przez Stryj): rano o godz. 7. min. 22 (pociąg mięszany);

Do Podwołoczysk (z Podzamcza): w południe o godz. 12. min. 26 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11. min. 32 (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.

Lwów, dnia 10. Września 1875.

	płacą zł.	płacą ct	żądają zł.	żądają ct
1. Akcye za sztukę. (Oprócz kupona)				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	233	75	224	75
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. m. k.	136	50	138	50
Banku hip. gal. po 200 zł.	234	—	240	—
Banku kredyt. galic. po 200 zł.	216	—	218	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kred. gal. 5-prcnt. w. a.	86	85	87	50
Tow. kredyt. gal. 4-prc w. a.	79	—	79	50
4-prent. listy zastawne nowe okresowe.	86	84	87	50
Banku hipoteczn. gal.	99	60	95	30
Gal. zakładu kred. włościańskiego.	99	—	100	50
Ogólnego rolniczo-kred. Zakł. dla Gal. i Bukowiny 6-prc .los. w 15 lat.	90	10	90	20
3. Obligacye za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	86	50	86	95
Pożyczki krajowej z r. 1873 po 6 pr. w a	97	25	98	50
4. Losy.				
Miasta Krakowa	14	50	16	—
„ Stanisławowa	14	—	15	50
5. Monety.				
Dukat holenderski	5	14	5	24
„ cesarski	5	18	5	28
Napoleond'or	8	86	8	94
Pół imperyał rossyjski	8	3	8	11
Rubel rossyjski srebrny	1	68	1	56
„ „ papierowy	1	52	1	53
Pruskie bilety kasowe	1	64 1/4	1	65 1/2
Srebro	101	50	103	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. Września 1875

1. Dług Państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w bankn.	70 25	70 55
„ „ w srebrze	73 75	73.85

	płacą	żądają
Losy z r. 1839 całe	277.—	282.—
„ „ 1839 piąta część	245.—	247 —
„ „ 1854 po 250 zł. 4-prc.	104.50	105 —
„ „ 1860 po 500 zł. 5-prc.	111 90	112 10
„ „ 1860 po 100 zł. 5-prc.	116.60	117
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	134.50	135 —
Renty Como po 42 lir. austr.	22.60	23 50
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	100.—	101.—
Bukowiny	—.—	85.50
Galicyi	85.25	85 75
Niższej Austryi	98 50	99. –
Siedmiogrodu	79.50	80.—
Węgier	81.25	81.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	100.60	100.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	210.40	210.60
Niższo-austr. tow. eskompt. po 500 zł.	695.—	700.—
Gal banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	238.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	926.—	926.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	374.—	375
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł m. k.	176.—	176.50
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb	—.—	—.—
Płn. kolei po 1000 zł. w. a.	1735	1740.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	222 75	223.
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a. w srebr	137.—	137 50
Tow. kol. żel państ. po 200 zł. m.	271 50	272 —
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	103.—	102.25
I. Kol. węg. gal. à 200 zł. w srebr.	— —	—.—
4. Listy zast. losowane, (za 100 zł.)		
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	99.25	99.65
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat 6-prc.	93.—	93.50
„ „ „ „ „ „ 50 „ 7-prc.	99.50	—.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 5 i pół	91.75	92.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc	79. –	79.25
„ „ „ po 5 prc.	—.—	87.50
Gal. banku hipot. po 6 prc.	92.75	93 25
Gal. zakł. kred. włość. po 6 proc.	100.	—.—
Bank. narod. po 5 prc.	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	87.25	87.50
„ „ „ po 5 prc.	92.50	93.—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a.	71.80	73.—
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	100. –	—.—
„ „ „ 100 zł. w. a.	94.50	—.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	—.—	—.—
„ „ „ „ II. emisyi	96 75	97.25
„ „ „ „ III.	96. –	96.50
Kol. lwow.-czern. jas. III. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srebr.	78.50	79.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5-prc. w srbr	71 75	72.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	165. 5	164.75
Clarego po 40 zł. m. k.	25.—	26.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	95. –
Kelglevicha po 10 zł. m. k.	12.—	13.–
Losy miasta Krakowa	14.75	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.25	26 5
Palfiego po 40 zł. m. k.	27. –	27 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	13.75
Salma po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł w. a.	14.50	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł m. k.	110.50	111 50
„ „ „ 50 zł. w. a.	56.—	56 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	19 50	20.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.25	22.75
Weksle (Na 3 miesiące)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	93.10	93.20
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 Mark. p. n.	54 45	54. 6
Hamburg za 100 M. B.	54.55	54.6 5
Londyn za 10 ft. szt.	111.85	112 —
Paryż za 100 fr.	44 20	4425
Kurs złota.		
Dukat ces. mon.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5 29·—	5.30·—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	8 91—	8·93—
Rossyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	1 1 30	101.90

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. Września 1875

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	70	45
„ „ „ w srebrze	73	70
Lozy z 1860 roku	112	30
Akcye banku wiedeńskiego	921	—
„ „ kredytowego	212	40
Londyn 10 funtów szterlingów	111	10
Srebro	101	80
Napoleond'or	8	92
Dukat	5	30
100 Marek	55	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3327) **Erkenntniße.**

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des Artikels „Die Intervention der Großmächte" in dem „S Izburger Volksblatte" vom 21 August 1875, Nr. 100, und zwar in der Stelle beginnend mit „Man hat sich auf Seite der" und endend mit „den Garaus zu machen", das Vergehen der Ehrenbeleidigung nach §§ 488 und 493 St G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8, R G Bl., begründe, und wird gemäß §. 493 St. P. O. und §. 36 P. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der Sicherheitsbehörde am 21. August 1875 vollzogene Beschlagnahme gemäß §§. 487 und 489 St. P. O bestätigt.

Salzburg, den 25. August 1875.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der Staatsanwaltschaft mit Beschluß vom 21. August 1875, Z. 7802 zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Nummer 187 der am 18. August in Laibach ausgegebenen slovenisch-politischen Zeitschrift „Slovenski narod" vom 19. August 1875 auf der 1. Seite abgedruckten mit „Austrisko nemško časopisje in Slovan boritelj za slobodo" überschriebenen, mit „Slovan je prijel za orožje" beginnenden und mit „visoko drže cloveško slobodo" endenden Leitartikels, begründet den objectiven Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §§. 302 St. G. und wird daher gemäß §§. 484 und 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 20. August 1875 Z. 6001/646, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Miracolo" und den Anfangsworten „La statua di bronzo" nebst Titelvignette;

2. des Artikels mit den Anfangsworten „Ma chi é questo" bis „o noi poveri Triestini";

3. des Gespräches auf Seite 3 zwischen der „T. Z." (Triester Zeitung) und der Stadt Triest;

4. des Artikels auf Seite 3 mit dem Titel „Nella Palestra";

5. des Artikels ebenda mit der Aufschrift „Al Colosseo";

6. des Artikels auf Seite 4 mit der Aufschrift „Mistero", den Anfangsworten „Questa mattina" und dem Endworte „Pugglione", enthaltea in der Zeitschrift „La Vespa" Nr. 6 vom 15. August 1875, gedruckt in Triest bei L. Hermanstorfer, begründet den Thatbestand ad 1. des Verbrechens nach § 64 St. G.; ad 2. des Vergehens nach §. 305 St. G; ad 3 und 4 des Verbrechens nach §. 65 a St. G.; ad 5. des Vergehens nach § 516 St G.; ad 6 des Vergehens nach §. 300 St. G, und es wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des § 493 St. P. O. und § 36 P. G. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(3436 1–3) **Edykt.**

L. 3005. C. k. Sąd powiatowy w Nowymtargu czyni wiadomem, iż w dniu 12. Kwietnia 1860 zmarła w Czarnymdunajcu beztestamentalnie Anna Szczyptowa, Sąd nieznając miejsca pobytu jej spadkobierców Jana Szczypty i Rozalii Landowskiej wzywa ich, aby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się w tymże Sądzie i do spadku się oświadczyli, w przeciwnym bowiem razie zostałby spadek pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem Józefem Bobek dla nich ustanowionym.

Nowytarg dnia 26. Czerwca 1875.

C. k. Sędzia powiatowy.

(3478 1–3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 20489. Celem nadania stypendyum z fundacyi szlachty b obwodu Rzeszowskiego o rocznych 130 zł. w. a. która to kwota w miarę wzrastających dochodów fundacyi dozna stosownego podwyższenia, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum powyższe przeznaczone jest dla ubogiego młodzieńca, pochodzącego ze szlachty b. obwodu Rzeszowskiego, który ukończywszy przynajmniej szkoły początkowe z postępem dobrym, uczęszcza jako uczeń publiczny do gimnazyum lub na uniwersytet.

Kandydaci winni wnieść swoje podania za pośrednictwem zakładu, do którego na naukę uczęszczają, do Wydziału krajowego, a to najpóźniej do 15. Listopada r. b.

Do padań należy dołączyć: metrykę chrztu, dowód pochodzenia ze szlachty b. obwodu Rzeszowskiego świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego królestwa Galicyi, Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

We Lwowie dnia 4 Września 1875.

(3386 1–3) **Kundmachung.**

Z 2227. Zur Hereinbringung der Forderung des Moses Aron Becher pr. 88 fl. und 270 fl. öst. W. s. N. G. werden zur Vorname der mit Bescheid des Kolomeaer k. k. Bezirks-Gerichtes vom 1. April 1875 Z. 1543, 1542 bewilligten Feilbietung

a) der dem Schuldner Jura Ilczeszyn gehörigen nicht intabulirten Realität C. Nr. 268 zu Rungura wegen 88 fl. österr. W. und

b) der dem Michael Kwaśniuk gehörigen nicht intabulirten Realität C. Nr. 40 zu Markowka, pto. 270 fl, drei Termine auf den 14. September, 1. October und 15. October 1875 um 9 Uhr Früh hiergerichts bestimmt.

Der Ausrufspreis beträgt ad a) 660 fl. ad b) 240 fl., das Vadium 66 fl. und 24 fl. öst. W.

Die Licitations-Bedingnissen, das Pfändungs- und Schätzungs-Protokoll können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirks-Gericht

Peczeniżyn, am 26. Juni 1875.

(3476 1–3) **Obwieszczenie.**

L. 44621 Wedle doniesienia c. k. Rządu krajowego w Czerniowcach sprawdzono wybuch księgosuszu między trzema stadami stojącemi w obserwacyi w kontumacyi Nowosieleckiej. Celem zapobieżenia zawleczeniu księgosuszu do Galicyi zarządza się w myśl §. 29. ustawy z dnia 29. Czerwca r. 1875 co następuje:

1. Aż do dalszego zarządzenia nie wolno wprowadzać do Galicyi wołów pochodzących z kontumacyi Nowosieleckiej, aż po upływie 21 dni od dnia wypuszczenia ich z kontumacyi.
2. Przewóz wołów wychodzących z kontumacyi Nowosieleckiej przez Galicyę dozwala się tylko koleją żelazną bez ich wyładowania lub zatrzymania pociągów wołowych dłużej, niż tego ruch kolejowy wymaga. Wołów tych koleją transportowane nie wolno wyładowywać na stacyi kolejowej w Oświęcimie czy to na targ, czy na popas i dla pojenia, lecz mają być bezpośrednio na miejsce przeznaczenia odwiezione.

Wszelkie przekroczenia tych postanowień podlegają karze ustanowionej w §§. 8 i 34 powołanej ustawy. Co się podaje powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

(3445 1—3) **Edykt.**

L. 49175. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni Chaimowi Kramm i Sali Kramm ze Lwowa, iż Taube Hindes wniosła przeciw nim w dniu 10. b. m. l. 43268 pozew o zapłacenie sumy wekslowej 150 zł. w. a. z pn. i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego do ustnej rozprawy wedle prawa wekslowego termin na d. 15. Września 1875 o 10, godzinie rano wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu Chaima i Sali Kram niewiadomem jest ustanowił c. k. Sąd krajowy do zastępowania ich na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego Adw. Dr. Jekelesa kuratorem i ad. Dr. Diamanda zastępcą kuratora, z którym to kuratorem niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, albo też innego zastępcę sobie wybrali i Sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu kraj. jako handlowego
Lwów, dnia 28. Sierpnia 1875.

3393 1—3) **Kundmachung.**

Z. 336. Vom Bohorodczaner k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der dem Süsie Daks wider Peter Wieżkowski aus dem gerichtlichen Vergleiche dto. 10. März 1869 Z. 757 gebührenden Restforderung pr. 200 fl. öst. W. bewilligte executive öffentliche Feilbietung der auf 390 fl. öst. W. abgeschätzten Realität sub C. Nr. 247 in Bohorodczany hiergerichts in drei Termine d. i. auf den 24. September 1875, auf den 29. October 1875 und auf den 26. November 1875 jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Das Vadium beträgt 39 fl., den Schätzungsact und die Licitations-Bedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Bohorodczany, am 30. Juni 1875.

(3361 1—3) **Edykt.**

L. 1521. Ces. król. wyższy Sąd krajowy Lwowski podaje niniejszem w myśl ustawy z dnia 25. Lipca 1871. l. 96 Dz. p. Państwa do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Gerschona Kennera o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. 125 st./528 n. w Kołomyi, składającej się z domu murowanego na przestrzeni 26 kwadr. sążni w Kołomyjskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, wprowadza się postępowanie powyższą ustawą wskazane, i przeto c. k. Sądowi powiatowemu w Kołomyi poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabul., któryto projekt w tymże c. k. Sądzie powiatowym przejrzanym być może, a od d. 1. Października 1875. za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od d. 1. Października 1875. począwszy, nowe prawa własności zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mające, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego na bytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma,

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. Sądzie pow. w Kołomyi swoje oznajmienie do d. ostatniego Grudnia 1875 tem pewnej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, iż obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mające lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do Sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Z c. k. wyższego Sądu krajowego.
Lwów, 25 Sierpnia 1875.

3483 1—3 **Ogłoszenie konkursu.**

L. 6588 Celem obsadzenia dwóch posad Sekretarzy powiatowych w randze X. klasy rozpisuje się konkurs do końca bieżącego miesiąca.

Ubiegający się winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi wnieść w terminie powyższym w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa

Pomieniona posada w myśl ustawy z dnia 19. Kwietnia 1872 r. (dz. u. p. Nr. 60) nadaną będzie przed wszystkimi innymi należycie ukwalifikowanym wysłużonym podoficerom w razie, jeżeliby o tę posadę nie kompetowali kanceliści, inni urzędnicy lub kwiescenci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie dnia 8. Września 1875.

(3464 2—3) **Edykt.**

L. 2284. C. k. Sąd powiatowy w Dębicy wiadomo czyni iż celem zaspokojenia kosztów Annie Golemo przeciw Janowi Gołębiowskiemu w kwocie 107 zł. 81 kr. przyznanych odbędzie się w trzech terminach dnia 14. Września, dnia 12. Października i dnia 9. Listopada 1875 zawsze o 10 rano publiczna egzekucyjna sprzedaż gospodarstwa wiejskiego pod l 9 w Bobrowy położonego

Cena wywołania wynosi 250 zł., wadyum 25 zł. w. a

Resztę warunków licytacyjnych akt opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Dębica 23 Lipca 1875.

(3449 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1094. C. k. Prezydent wyższego Sądu krajowego we Lwowie mianować raczył przewodniczącym Trybunału Sądu Przysięgłych przy Sądzie obwodowym w Samborze na IVty okres, który się rozpocznie dnia 12. Listopada 1875 Prezydenta Sądu obwodowego Józefa Dittricha, zastępcami zaś Przewodniczącego, Radców Feliksa Madejewskiego, Gustawa Schenka, Ludwika Majewskiego i Jana Czaczkowskiego.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Sambor 6. Września 1875.

(3465 2—3) **Edykt.**

L. 39955. Lwowski c. k. Sąd krajowy wiadomo czyni, że na prośbę galic. Prokuratoryi skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej i mszalnej śp. Eleonory Witoszyńskiej i Dra. Kornela Suszkiewicza egzukutora ostatniej woli śp. Eleonory Witoszyńskiej dobrowolna sprzedaż realności we Lwowie pod l. 720¼ położonej do s adku śp. Eleonory Witoszyńskiej należącej celem wykonania ostatniej woli spadkodawczyni w trzech terminach tj. dnia 13. Września 1875, dnia 18. Października 1875 i dnia 15. Listopada 1875 każdego razu o godzinie 10tej przed południem w tutejszym Sądzie odbędzie się, i że ta realność na powyższych terminach nie niżej ceny wywołania 19.014 zł. w. a. sprzedaną będzie.

Warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze przejrzane i w odpisie podniesione być mogą.

O tej sprzedaży zawiadamia się tych którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 16. Lipca 1875 przez wpis do ksiąg hipotecznych jakiekolwiek prawa względem realności l. 720¼ nabyli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakichkolwiek powodów doręczoną być nie mogła do rąk kuratora w osobie adwokata Dr. Skałkowskiego z substytucyą adwokata Dr. Szwedzickiego i przez niniejszy edykt.

Lwów dnia 30. Lipca 1875.

(3441 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 4552. Dnia 29. Lipca 1875 przytrzymano i oddano do tutejszego Sądu parę koni, a mianowicie: klacz karą 14tej miary, z dwoma małemi białemi plamami na grzbiecie, około 10 lat mającą, na lewem udzie napiętnowaną, konia karego mniejszego, przeszło 2 lat mającego, z małą białą plamą na prawej tylnej nodze.

Wzywa się właściciela opisanych koni, aby w przeciągu jednego roku, licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego opisu, do Sądu tutejszego się zgłosił i swe prawa własności wykazał. C. k. Sąd powiatowy.

Brzeżany dnia 28. Sierpnia 1875.

(3470 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 9217. Na opróżnioną posadę nauczyciela geografii i historyi w c. k. gimnazyum akademickiem we Lwowie z wykładowym językiem ruskim, a ewentualnie także w jednem z gimnazyów na prowincyi z językiem wykładowym polskim, ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posad tych przywiązane są płace i dodatki po płac w myśl ustaw z dnia 15. Kwietnia 1873 i z dnia 9. Kwietnia 1870.

Lwów dnia 1 Września 1875.

(3433 2—3) **Edykt.** L. 8400.

C. k Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia że w sprawie Kazriela Grafa przeciw nieobecnym Piotrowi i Maryi Jaskułowskim o 148 zł. 50 ct. na mocy rozprawy co do ułatwienia warunków licytacyi, publiczna sprzedaż realności 19³/₄ w Stanisławowie 16. Września 1875 o godzinie 9tej rano przedsięwziętą będzie.

Cena wywołania 1430 zł., wadium 10 procent tej ceny.

Sprzedaż nastąpić może także niżej ceny szacunkowej jednak tylko za cenę pokrywającą wszystkie ciężary zahipotekowane.

Reszta warunków w tutejszej registraturze, zaś stan tabularny w tutejszej tabuli mogą być przejrzane.

Stanisławów, 11. Sierpnia 1875.

(3396 2—3) **Edykt.**

L. 3266. C. k Sąd powiatowy w Oświęcimie donosi do publicznej wiadomości, że w skutek rekwizycyi c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie dtto. 5. Czerwca 1874. do l. 3283 i 18. Czerwca 1875. do l. 5566 w sprawie egzekucyjnej Wolfa Krieserg przeciwko Wojciechowi i Maryannie Gębołyś pto. 118 zł. w. a. z pn. celem przedsięwzięcia egzekucyjnej sprzedaży współwłasności realności pod Nr. 151 w Babicach położonej do masy spadkowej Wojciecha Gębołyś i do Maryanny Gębołyś należącej egzekucyjnie zajętej a na 150 zł. oszacowanej termin licytacyjny na dzień 27. Września, 25. Października i 22. Listopada 1875. o godzinie 10. przed południem na miejscu w gminie Babicach z tem dołączeniem, że jeżeli wspomniona realność przy 1. i 2. terminie wyżej ceny szacunkowej lub za cenę szacunkową sprzedaną nie będzie, takowa przy 3. terminie też i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Protokół oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w kancelaryi sądowej przejrzanemi.

C. k. Sąd powiatowy.
Oświęcim 20. Sierpnia 1875.

(3421 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 879t Jego Ekscellencya Pan Minister wyznań i oświecenia ustanowił przy każdem z c. k. Seminaryów nauczycielskich żeńskich w Krakowie, Przemyślu i we Lwowie jedną nową posadę nauczyciela starszego, w charakterze nauczycieli szkół średnich z płacą systemizowaną w kwocie rocznej 1000 zł. z przepisanemi prawem dodatkami.

Na te trzy posady nauczycielskie ogłasza się niniejszem konkurs.

Kandydaci ubiegający się o którąkolwiek z tych posad, winni wykazać się kwalifikacyą nauczycielską do szkół średnich (gimnazyj lub szkół realnych) lub przynajmniej do szkół wydziałowych, dla nauk przyrodniczych i matematycznych, tudzież znajomością języka niemieckiego i ruskiego, i podania swe zaopatrzone należycie w dokumenta wnieść przez swe bezpośrednie władze przełożone do c. k. Rady szkolnej krajowej najdalej do 15. Października b. r.

Kandydaci posiadający uzdolnienie do nauki języka niemieckiego, prócz wyrażonej wyżej kwalifikacyi będą ieli pierwszeństwo.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 30. Sierpnia 1875.

(3461 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 6711. Celem obsadzenia kilku posad rewidentów, ewentualnie oficyałów i asystentów rachunkowych przy c. k Namiestnictwie w randze IX względnie X i XI. klasy, rozpisuje się konkurs do końca bieżącego miesiąca.

Ubiegający się winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi wnieść w terminie powyższym w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie dnia 8. Września 1875.

(3406 3—3) **Edykt.**

L. 7322. C. k. Sąd pow. miejs. deleg. w Tarnopolu, podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 100 zł. w. a. zpn. na rzecz Marcina Bernackiego, odbędzie się dnia 28. Września, 28. Października, i 18. Listopada 1875, każdą razą o godzinie 10. rano w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności dłużnika Iwana Czerewczynk własnej, pod l. 37. w Kupczyńcach położonej. Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa 938 zł. w. a. chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisarza sądowego wadium wynoszące 10% ceny wywołania, a to w gotowiźnie.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Tarnopol dnia 29. Lipca 1875.

(3408 3 3) **Obwieszczenie.**

L. 5579. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Gawlikowskiego, że kasa miejska gminy miasta Łańcuta w dniu 14. Sierpnia 1875 l. 5519 wniosła przeciw niemu jako tabularnemu właścicielowi realności pod Nr. 346 w Łańcucie pozew nakazowy o zapłacenie reszty z pożyczki na hypotece powyższej realności wedle księgi gruntowej th. I pag. 430 pod poz. on. I. zapisanej w ilości 550 zł. z p. n że do zastępstwa tegoż zapozwanego w tym sporze ustanowił Sobestjana Kałamacza z Łańcuta kuratorem, któremu nakaz zapłaty doręczony zostanie, i wzywa zapozwanego niniejszym edyktem, aby albo ustanowionemu kuratorowi ze swej strony udzielił dowodów albo też innego pełnomocnika Sądowi przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut dnia 17. Sierpnia 1875.

(3451 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 560. Na zaspokojenie pretensyi Wolfa Karlinera przeciw Piotrowi Maślij pto 16 zł. 94 ct. a. w. zpn. dozwolona egzekucyjna licytacya realności pod. l. k. 187 w Sadzawie przedsięwziętą będzie na dniu 24. Września 1875 na dniu 22 Października 1875 i na dniu 25. Listopada 1875 każdą razą o godzinie 10. przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 80 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyi, mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Piotra Maślija ustanawia się Pana Mieczysława Zarembę c. k. notaryusza kuratorem, oraz pozwanego wzywa się, aby ustanowionemu zastępcy informacyę udzielił, lub innego zastępcę sądowi doniósł.

C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany dnia 20. Marca 1875.

(3416 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3560. C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi rozpisuje niniejszem w celu publ. przymusowej sprzedaży połowy gospodarstwa w Smerekowie pod. l. 32 położonego do dłużnika Mikołaja Gudz należącego ciała tabularnego nie stanowiącego a na 1060 zł. 75 ct. oszacowanego na zabezpieczenie pretensyi Meyera Stölzera 274 zł. z p. n. 3 terminy a to: na dzień 17. Września, 22. Października i 26. Listopada 1875, każdą razą o 10. godzinie rano.

Wadyum 25 zł. w. a.

Protokół opisania i oszacowania tudzież warunki licytacyjne leżą do przeglądu w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd. powiatowy.
Żółkiew dnia 23. Czerwca 1875.

(3346 2 3) **Edykt.**

L. 18177. C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Rafaela Maliniaka, że przeciw niemu dom handlowy J. R. Sefton et Comp. w Belfast w Anglii pod dniem 19. Marca 1875. do l. 6919 o zapłacenie sumy 86 funt. szterlingów 17 szylingów albo 521 rsr. 10 kop. z pn. wniósł pozew. w załatwieniu którego do postępowania egzekucyjnego według § 397 u. s. wyznaczono termin na 15. Września 1875. o godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Rafaela Maliniaka jest nieznane, przeto c. k. Sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dr. Czesznaka z zastępstwem adw. Dr. Retingera kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Kraków dnia 6. Sierpnia 1875.

(3447 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 11980. Przy sądach powiatowych w Radłowie, Kalwaryi i Gorlicach opróżnione zostały posady woźnych z roczną płacą 250 zł., dodatkiem aktywalnym 25 procent od płacy umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę.

Ubiegający się o posady w Kalwaryi i Radłowie mają podania w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12. Lipca 1872 l. 98 D. p. p. ułożone w 4 tygodniach od 10 Września 1875 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie, ubiegający się zaś o posadę woźnego w Gorlicach do Prezydyum Sądu obwodowego w Nowym Sączu wnieść.

C. k. Sąd krajowy wyższy.
Kraków dnia 30 Sierpnia 1875.

(3444 3—3) **Edykt.** L. 48119.

Na prośbę zastępcy zarządcy masy rozbiorowej Emila Latinesa odraczam termin do likwidacyi pretensyi wierzycieli konkursowych na dzień 21. Września 1875 o godzinie 9. przedpołudniem na którym wierzyciele w tutejszem c. k. Sądzie krajowym stawić się mają.

Lwów dnia 7. Września 1875.

(3401 1—3)

Obwieszczenie.

L 7872. Po upływie trzech miesięcy od 16. Sierpnia b r. licząc c. k. Dyrekcya poczt będzie otwierać posyłki z r. 1873., które ani przez adresatów ani też przez nadawców podjęte nie zostały.

Nadawcy posyłek tych poniżej wedle adresy podanych, którzyby prawo własności wykazać byli w stanie, zechcą zgłosić swe pretensye w orzeczonym powyżej czasie, inaczej przedmioty w posyłkach znalezione z wyjątkiem pieniędzy sprzedane zostaną.

Kundmachung.

Z. 7872. Nach Ablauf einer dreimonatlichen Frist vom 16. August l. J. angerechnet werden bei der gefertigten k. k. Post-Direction die unten ausgewiesenen Sendungen aus dem Jahre 1873, welche weder an die Adressaten noch an die Aufgeber bestellt werden konnten, commissionell eröffnet und wird der vorgefundene Inhalt mit Ausnahme des Bargeldes im öffentlichen Licitationswege veräußert werden.

Die Aufgeber dieser Sendungen werden daher aufgefordert, ihre Eigenthums-Ansprüche in der erwähnten Frist geltend zu machen.

Wykaz zwrotnych posyłek z r. 1873.

Retour-Frachten-Ausweis pro 1873.

L. p. / P. Nr.	Miejsce nadania / Aufgabsort	Nazwisko adresata / Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia / Bestimmungsort	Wartość / Werth zł.	ct.	Uwaga / Anmerkung
1	Oświęcim	G. S.	Lipnik	—	—	
2	„	Nawratil	Ustrau	5	—	
3	Drohobycz	Jasiński	Kołomyja	3	—	
4	„	Wilf	Borysław	100	—	
5	„	Król	Nowy Sącz	2	—	
6	„	Michalewicz	Szczawnica	2	—	
7	„	Orlice	Berlin	—	67	
8	„	Nahujewski	Wiedeń	50	—	
9	„	Leo	Stanisławów	5	—	
10	„	Choruniak	Praga	2	—	
11	„	Pisek	Kaschau	10	—	
12	„	Schneck	Lwów	20	—	
13	„	Hocheles	„	2	—	przek. Nachn.
14	„	Schönfeld	Borysław	1	—	„ „
15	„	Zom Salamon	„	100	—	
16	„	Brenner	Czortkow	1	—	przek. Nachn.
17	„	Weissabrd	Mikołajów	—	60	
18	„	Freier	Golaty	—	—	
19	„	Lang	Hust	10	—	
20	„	Gelinger	Kamieniec podolski	—	—	
21	„	Zecker	Stanisławów	—	—	przek. Nachn.
22	Oleszyce	L. Bertems et Gottlieb	Rawa	8	—	
23	Kraków	Haas	Peszt	8	—	
24	„	Zboiński	Lwów	25	—	
25	„	Marguliss	Pozen	2	—	
26	„	Wolański	Lwów	3	—	
27	„	Sternberg	London	—	—	
28	„	Bzowski	Strzyżow	—	95	
29	„	Zajdzikowski	Podwołoczyska	1	50	
30	„	Misiągiewicz	Rzeszów	1	86	
31	„	Merell	Przeworsk	2	60	
32	„	Gutsmann	Jarosław	2	—	
33	„	Moderski	Dolina	1	—	
34	„	Jakobs	Londyn	3	—	
35	„	Reiner	Wiedeń	1	—	
36	„	Montelard	Krzyszkowce	—	—	
37	„	3 Feld-Artillerie	Komorn	2	47	
38	„	32. Feldjäger	Teschen	4	87	
39	„	50. Regiment	Pressburg	4	87	
40	„	Majdrowicz	Jarosław	—	50	
41	„	Sieracki	Lwów	1	—	
42	„	Chodecki	Sambor	1	—	
43	„	Wikłowski	Kraków	20	—	
44	„	Horodyńska	Wasylkowce	50	—	
45	„	Zuckheim	Russie	—	—	
46	„	Klimecki	Warszawa	3	—	
47	„	Stadion	Dresden	5	—	
48	„	Rada szkolna	Lwów	10	—	
49	„	Ziąbek	Gdów	10	—	
50	„	Bronner	Oświęcim	25	—	
51	„	Urząd parafialny	Szkalbierz	1	50	
52	„	Mesingdorf	Trenczyn	2	—	
53	„	Margaj	Andrychów	10	—	
54	„	Mikulski	Petersburg	37	—	
55	„	Jonas Grawer Urnak	Mezö Szabado	1	—	
56	„	Solosk Wicenty	Ciężkowice	2	—	
57	„	Nowotna	Peszt	4	—	
58	„	Łoś	Lwów	333	—	
59	„	Breidel	Leobschütz	3	—	
60	„	Watzki	Wadowice	3	—	
61	„	Borkowski	Lwów	425	—	
62	„	Reizes	Drohobycz	67	—	
63	„	Sternbach	„	67	—	
64	„	Gartenberg	„	67	—	
65	„	Rapaport	„	67	—	
66	„	Sternbach	„	83	—	
67	„	Sternbach	„	67	—	
68	„	Ciszewski	Warszawa	10	—	
69	„	Elenberg	Myślenice	81	—	
70	„	Cetner	Limanowa	25	—	
71	„	Lubasch	Rzeszow	67	—	
72	„	Herschhorn	„	67	—	
73	Tarnów	Steindler	Hlubosch	66	80	
74	„	Blitz	Żabno	35	—	
75	„	Güsser	Radłów	3	—	
76	„	Kornmehl	„	10	—	
77	„	Postamt	Ropczyce	35	—	
78	„	Bałamut	„	12	—	
79	„	Rokach	Bochnia	20	—	
80	„	Holländer	Lwów	100	—	
81	„	Glassmann	Wojnicz	50	—	
82	„	Kobs	Brzesko	15	—	
83	„	Dawid	Dąbrowa	20	—	
84	„	Hudes	Dembica	5	—	
85	„	Eisen	Dombrowa	10	—	
86	„	Klein	Mielec	20	—	
87	„	Kostenbaum	Baranów	20	—	
88	„	Schwebel	Ropczyce	20	—	
89	„	Fenichel	Dombrowa	20	—	
90	„	Kornblüth	Mielec	25	—	
91	„	Laterbaum	Żmigród	20	—	
92	„	Gewürz	Sokołów	15	—	

L. porz. / P. Nr.	Miejsce nadania / Aufgabsort	Nazwisko adresata / Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia / Bestimmungsort	Wartość / Werth zł.	ct.	Uwaga / Anmerkung
93	Tarnów	Feingold	Baranów	25	—	
94	„	Perlstein	Brzesko	10	—	
95	„	Kallmann Abraham	Rymanów	100	—	
96	„	Borg	Dąbrowa	25	—	
97	„	Brand	Radomyśl	20	—	
98	„	Korn	Dąbrowa	15	—	
99	„	Jonas	Czermin	15	—	
100	„	Obertach	Dąbrowa	5	—	
101	„	Kajetanowicz	Kadobestie	100	—	
102	„	Urząd podatkowy	Rozwadów	10	—	
103	„	Fränkel	Rozwadów	—	26	
104	„	Wolf	Żabno	5	—	
105	„	Thünschein	Tarnobrzeg	47	75	
106	„	Hischfeld	Szczakowa	1	—	
107	„	Felix	Andrychów	3	—	
108	„	Töpper	Baranów	5	—	
109	„	Kraus (przekaz)	Buza	—	—	
110	„	Haats (przekaz)	Szarz Szegen	—	—	
111	„	Tannenbaum (przek.)	Siroka	—	—	
112	„	Machan	Sądowa Wisznia	.60	—	
113	„	Hrechorowicz	Niezwiska	5	30	
114	„	Hrechorowicz	Niezwiska	14	—	
115	„	Margulies	Warszawa	1	—	
116	„	Grünfeld	—	25	—	
117	„	Minek	Warszawa	—	50	
118	„	Szot	Krościenko	1	—	
119	„	Finanz-Rath	loco	10	—	
120	„	Poremba	Lwów	9	50	
121	„	Weber	Ołomuniec	6	—	
122	„	Weber	„	4	50	
123	„	S. Nr. 2	Lwów	—	—	
124	„	Weber	Ołomuniec	5	—	
125	„	Kaczanowski	Mielec	1	50	
126	„	Trzębicki	Nowesioło	20	—	
127	„	Reuss	Ryglice	1	10	
128	„	Pozychocka	Nowy Sącz	3	—	
129	Stanisławów	Kaznowski	Nadwórna	10	—	
130	„	Derler	Peszt	2	—	
131	„	Wisniewski	Mielec	100	—	
132	„	Aspis	Wiedeń	2	—	
133	„	Karol	Lwów	3	—	
134	„	Minkusiewicz	„	20	—	
135	„	Przegrodzki	Uścieryki	5	—	
136	„	Kolubiński	Halicz	—	50	
137	„	Fritz	Buczacz	10	—	
138	„	Hlubowicki	Dolina	5	—	
139	„	Hofaacki	Parkany	1	—	
140	„	Krautbammer	Peczeniżyn	5	—	
141	„	Jakimecki	Lwów	20	—	
142	„	Meltzheimer	Radowce	5	—	
143	„	Derkiewicz	Halicz	10	—	
144	„	Passaluk	Horodenka	5	—	
145	„	Spitzer	Kołomyja	10	—	
146	„	Ohrenstein	„	4	—	
147	„	Hrdina	Przemyśl	4	50	
148	„	Wagner	Kuttenberg	3	—	
149	„	Kreuzfuchs	„	10	—	
150	Łupków	Josef Mendel	F. Terebes	2	—	
151	Tarnopol	Urbański	Stryj	50	—	
152	„	Fastbank	Wiedeń	5	—	
153	„	Sokołowski	Chmielówka	10	—	
154	„	Lityński	Holibrad	3	—	
155	„	Zarzycki	Sambor	2	—	
156	„	Fudali	Praga	2	—	
157	„	Antmann	Lwów	2	—	
158	„	Janik	Praga	4	—	
159	„	Fruchtmann	Czerniowce	2	—	
160	„	Adler	Podwołoczyska	10	—	
161	„	Gregora	Berno	400	—	
162	„	Schasik	Lwów	1	—	
163	„	Stach	Lwów	—	—	
164	„	Gerczuk	Podwołoczyska	2	40	
165	„	Kirchner	Zbaraż	10	—	
166	„	Feibels	Sambor	4	—	
167	Brody miasto	Barczewski	Lwów	3	—	
168	„	Dynuszczuk	„	1	—	
169	„	Fornal	Warszawa	2	—	
170	„	Hein	Wiedeń	2	—	
171	„	Hein	„	2	—	
172	„	Koral	Ulanów	2	—	
173	„	Lis	Przeworsk	4	—	
174	„	Łysyk	Ungar	2	—	
175	„	Rosenblat	Wiedeń	5	—	
176	„	Silber	Warszawa	2	—	
177	„	Staatsschuldenkasse	Wiedeń	200	—	
178	„	Wolania	Kieszanów	2	—	
179	Podwołoczyska	Pachernegg	Feistritz	14	—	
180	„	J. Beer	Tarnopol	10	—	
181	Przemyśl	Traubermann	Bochnia	45	—	
182	„	Leibel	Dembica	45	—	
183	„	Spiro	Dynów	45	—	
184	„	Berenbenbach	Miszkolc	3	—	
185	„	Alter Enker	Tyczyn	45	—	

L. porz. P. Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Nazwisko adresata Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort	Wartość Werth zł.	ct.	Uwaga Anmerkung
186	Przemyśl	Unger	Błażowa	45	—	
187	"	Friedmann	Sadogóra	45	—	
188	"	Schirrmann	Sanok	320	—	
189	"	Michałowski	Jozefstadt	2	—	
190	"	Fargata	Przemyśl	25	—	
191	"	Hoffmann	Czarna	100	—	
192	"	Schulz	Ożydow	100	—	
193	"	Hawel	"	100	—	
194	"	Sebera	"	100	—	
195	"	Gonczaryk	Ropczyce	100	—	
196	"	Suchaniewicz	Bierzanów	100	—	
197	"	Weissmann	Radymno	25	—	
198	"	Rothschild	Wiedeń	6	50	
199	"	Niedzwiecka	Zagorzyce	20	—	
200	"	Lubasch	Rzeszów	6	—	
201	"	Maresch	Łomna	2	—	
202	"	Jss	Głogów	2	—	
203	"	Schmeidel	Kraków	5	—	
204	"	Wojtąska	Brzozów	5	—	
205	"	Sławikowska	Lwów	5	—	
206	"	Weinstein	Krosno	—	—	
207	"	Krys	Wiedeń	—	50	
208	"	Metzger	Borysław	10	—	
209	"	Majer	Podwołoczyska	10	—	
210	"	Rinaldo	Jarosław	3	10	
211	"	Brandeis	Brody	2	—	
212	"	Jolles	Chyrów	—	90	
213	"	Ehrenreich	Sebau	20	—	
214	Wieliczka	Sokół	Watra dorna	3	—	
215	Dolina	Generalna ajentura. ogól. zabezp. elem.	Lwów	8	—	
216	"	Landau	Bolechów	3	—	
217	Nowy Sącz	Szumiałowski	Jarosław	1	—	
218	"	Krzysztof	Szaniszów	3	—	
219	"	Sikorska	Łańcut	5	50	
220	Rzeszów	Maks	Ołomuniec	15	—	
221	"	Wolański	Rymanów	—	72	
222	"	hr. Kuczkowska	Czarna	5	—	
223	Kołomyja	Sonnenreich	Gwoździec	—	20	
224	"	Gruszecki	Buczacz	5	—	
225	"	Wolańska	Lwów	—	70	
226	"	Reithofer	Wiedeń	18	—	
227	"	Draganicz	Kraszna Bettik	15	—	
228	"	Schmidt	Lwów	2	—	
229	"	Pisar	Gurahumora	12	—	
230	"	Marusiak	Gwoździec	10	—	
231	Złoczów	Krysakowski	Gaje wyżne	6	—	
232	"	Rattner	Żurawno	6	—	
233	"	Jakier	Sassów	50	—	
234	"	Markus	Brzeżan	20	—	
235	"	Sługowski	Zborów	100	—	
236	"	Padlewski	Załośce	5	—	
237	Brody dworzec	Jerchower	Popoli	3	—	
238	"	Weissberg	Berdyczów	2	—	
239	"	Hoffmann	Krakau	15	—	
240	"	Rothschild	Wiedeń	5	—	
241	"	Marszałkiewicz	Dubno	10	—	
242	"	"	"	3	—	
243	Bochnia	Badylok	M. Ostrau	1	—	
244	"	Prokop	Wiedeń	15	—	
245	"	Multana	Kraków	2	—	
246	"	Ther	Biała	25	—	
247	"	Schulz	Ulanów	6	—	
248	Brzesko	Biel	Wiedeń	2	—	
249	"	Fabian	Ołomuniec	3	—	
250	"	Tabor	Wischau	1	—	
251	"	Łanoszka	Kraków	1	—	
252	Rożniów	Matkowski	—	2	3	
253	Trzciana	Iwanicki	—	5	—	
254	Wiedeń	Max	—	21	—	
255	Tarnoruda	Rozwadowska	—	2	—	
256	Stanisławów	Jabłonowski	—	—	—	
257	Radautz	Weiss	—	2	—	
258	Mikołajów	Mikołajowicz	—	6	—	
259	Jazłowiec	Freilich	—	14	—	
260	Jarosław	Witkow	—	2	—	
261	Stanisławów	hr. F. F.	—	5	—	
262	Wiedeń	Poniński	—	5	—	
263	Lwów	Reiss	—	2	—	
264	"	Kaliga	—	2	—	
265	Byszow	Babecka	—	2	—	
266	Żmigrod	J. S. J. 976	—	10	—	
267	Lwów	Waller	Przemyśl	100	—	
268	"	Malwiński	Tarnów	5	—	
269	"	Wittich	Breslau	10	—	
270	"	Pławicki	Kraków	—	40	
271	"	Petrykiewicz	Lwów	2	—	
272	"	Symbschen	Praga	2	20	
273	"	Hofmann	Wiedeń	100	—	
274	"	Vogter	"	2	20	
275	"	Huber		2	40	
276	"	Motin	Rawa	4	—	
277	"	Weinreb	Dolina	50	—	
278	"	Haber	Wiedeń	2	20	
279	"	Rebenstock	Podhajce	50	—	
280	"	Haber	Wiedeń	2	20	
281	"	Frankl	Rożniatów	—	10	
282	"	Altmann	Sambor	5	—	
283	"	Przyborski	Bogumiłowice	29	51	
284	"	Röhr	Wiedeń	2	—	
285	"	Woszczuk	Praga	3	—	
286	"	Gubernia Wołyńska	—	100.000	—	
287	"	Płochowski	Tarnopol	2	—	
288	"	Gleipert	Praga	2	30	
289	"	Małuja	Wiedeń	75	—	
290	"	Stanuszkiewicz	Sambor	5	—	
291	"	Pastrakiewicz	Strzeliska	5	—	
292	"	Lewinter	Podwołoczyska	10	—	
293	Lwów	Przychocki	Bogumiłowice	5	—	
294	"	Spira	Ulanów	15	—	
295	"	Durkot	Biecz	2	—	
296	"	Sozański	Bronica	2	—	
297	"	Ferenczek	"	2	—	
298	"	Zegadłowicz	Tarnopol	2	—	
299	"	Turczmanowicz	Drohobycz	2	—	
300	"	Lubień	Chmielówka	2	—	
301	"	Drzemalik	Łąka	2	—	
302	"	Rewakowicz	Rudki	2	—	
303	"	Pruchnicki	Komarno	2	—	
304	"	Ławrowski	"	2	—	
305	"	Kopyściański	"	2	—	
306	"	Lewicki	Drohobycz	2	—	
307	"	Monasterski	Komarno	2	—	
308	"	Polański	Drohobycz	2	—	
309	"	Miszkiewicz	Sambor	2	—	
310	"	Turzański	"	2	—	
311	"	Lewicki	"	2	—	
312	"	Iwanowski	Bukowsko	2	—	
313	"	Potocki	Radymno	2	—	
314	"	Kuszykiewicz	Niżankowice	2	—	
315	"	Dobrzański	Pruchnik	2	—	
316	"	Minczakiewicz	Mościska	2	—	
317	"	Mroczkowski	"	2	—	
318	"	Ż lichowski	Lubieńce	—	60	
319	"	Kulczycki	Mościska	2	—	
320	"	Głuszkiewicz	Rymanów	2	—	
321	"	Turzyński	Krystynopol	—	46	
322	"	Madejski	Borszczów	—	90	
323	"	Wojucki	Radymno	—	75	
324	"	Pruszyński	Pomorzany	1	20	
325	"	Jaworski	Jaworów	2	20	
326	"	Tytoń	Rozwadów	—	80	
327	"	Stalarczyk	Stanislau	—	90	
328	"	Szeligowski	Tarnopol	5		
329	"	Postamt	Sambor	6	—	
330	"	Bosco	Kraków	2	—	
331	"	Rastawiecki	Sambor	2	—	
332	"	Korostyński	Bukowsko	2	—	
333	"	Żaba	Hussaków	2	—	
334	"	Rudosz	Sanok	2	—	
335	"	Hnatyszczak	Grodek	2	—	
336	"	Barzyński	Cieszanów	4	—	
337	"	Sozański	Rymanów	2	—	
338	"	Omelański	Sokal	2	—	
339	"	Sorysiewicz	Ciężkowice	6	40	
340	"	Liebhardt	Kołomyja		42	
341	"	Broniewski	Radomyśl	1	70	
342	"	Gruszkiewicz	Mokrzany	2	—	
343	"	Pankiewicz	Ławrów	2	—	
344	"	Noskiewicz	Sambor	2	—	
345	"	Helitowicz	Sambor	2	—	
346	"	Dub	Smolnica	2	—	
347	"	Lachocki	Sambor	2	—	
348	"	Mydło	"	2	—	
349	"	Garbaczewski	"	2	—	
350	"	Golikowski	Sanok	2	—	
351	"	Lewicki	Rudki	2	—	
352	"	Olszański	Przemyśl	2	—	
353	"	Żelichowski	Sanok	2	—	
354	"	Buch	Mszana	33	—	
355	"	Hankiewicz	Potok	2	—	
356	"	Hoydysz	Sokal	2	—	
357	"	Jajus	"	2	—	
358	"	Ciepernowski	"	2	—	
359	"	Bigo	Sanok	2	—	
360	"	Ginilewicz	Turka	2	—	
361	"	Swaczek	Wiedeń	20	—	
362	"	Terlecki	Drohobycz	2	—	
363	"	Schmidt	Sambor	2	—	
364	"	Szymkiewicz	Mościska	2	—	
365	"	Pawlikowski	Drohobycz	2	—	
366	"	Wojnar	Hoszakowce	2	—	
367	"	Menner	Kamionka	2	79	
368	"	Korrekwa	Mościska	2	—	
369	"	Terlecki	Drohobycz	2	—	
370	"	Uzarski	Jaworów	2	—	
371	"	Bakal	Horodenka	—	60	
372	"	Urbański	Wiedeń	5	—	
373	"	Wolfram	Drohobycz	2	—	
374	"	Gross	Sambor	2	—	
375	"	Fromm	Drohobycz	2	—	
376	"	Mazurek	Komarno	2	—	
377	"	Weiss	"	2	—	
378	"	Głogowski	Zborów	—	90	
379	"	Kohn	Kołomyja	—	90	
380	"	Kopestyński	Brzeżany	—	90	
381	"	Reichenbach	Jarosław	2	—	
382	"	Siemiginowski	Tłuste	3	—	
383	"	Cymbol	Przemyśl	2	—	
384	"	Pastor	"	2	—	
385	"	Ryżniewski	"	2	—	
386	"	Pacholik	"	2	—	
387	"	Skrzyński	Kranzberg	2	—	
388	"	Bryk	Bielitz	2	—	
389	"	Burglewicz	Tarnów	2	—	
390	"	Seniowski	Ulanów	2	56	
391	"	Kumpert	Kałusz	25	—	
392	"	Stepek	Jas enica	2	—	
393	"	Niedzielski	Dubiecko	2	—	
394	"	Madejski	"	2	—	
395	"	Karpiński	Miejsce	2	—	
396	"	Jastrzębski	Jasienica	2	—	
397	"	Sołtysik	Frysztak	2	—	
398	"	Schulz	Praga	20	—	
399	"	Kabane	Drohobycz	10	—	
400	"	Schitzer	Obertyn	10	—	

L. p. P. Nr.	Miejsce nadania. Aufgabsort.	Nazwisko adresata Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort	Wartość Werth złr.	ct.	Uwaga Anmerkung
401	Lwów	Eisenschwer	Żurawno	10	—	
402	"	Winnicki	Grabownica	2	—	
403	"	Starnfeld	Dobromil	2	—	
404	"	Petzel	Zborów	10	—	
405	"	Wanczarowski	Jarosław	2	—	
406	"	Rudkowski	Przemyśl	2	—	
407	"	Dobrzański	Bircza	2	—	
408	"	Dietrich	Krosno	2	—	
409	"	Siarkiewicz	Osiek	2	—	
410	"	Tomasiewicz	Lisko	2	—	
411	"	Kriegseisen	Ustrzyki	2	—	
412	"	Skutina	Brzozów	2	—	
413	"	Ciszek	"	2	—	
414	"	Broda	Rzeszów	2	—	
415	"	Kaszubski	Brzozów	2	—	
416	"	Jastrzebski	Jasienica	2	—	
417	"	Świętnicki	Rzeszów	2	—	
418	"	Zwalińskl	Dukla	2	—	
419	"	Hopper	Przemyśl	2	—	
420	"	Rymak	Krosno	2	—	
421	"	Kulczykowski	Zarszyn	2	—	
422	"	Kirschner	"	2	—	
423	"	Schonmann	Rossya	—	—	
424	"	Staruniewicz	Bircza	2	—	
425	"	Kraus	Baligrod	2	—	
426	"	Gernschacher	Buklin	2	—	
427	"	Juszczek	Rzeszów	2	—	
428	"	Więcek	"	2	—	
429	"	Ziemiański	Przeworsk	2	—	
430	"	Miziewicz	Rzeszów	2	—	
431	"	Storakiewicz	Tarnów	2	—	
432	"	Olzinger	Tyczyn	2	—	
433	"	Purzycki	Jasło	2	—	
434	"	Kotecki	Tyczyn	2	—	
435	"	Biały	"	2	—	
436	"	Kusnak	Sędziszów	2	—	
437	"	Konopka	Zadworze	6	—	
438	"	Bogucki	Rzeszów	2	—	
439	"	Praxel	"	2	—	
440	"	Kosilewicz	Tyrawa	2	—	
441	"	Osada	Osiek	2	—	
442	"	Szygdziński	Rozwadów	2	—	
443	"	Harmata	Ulanów	2	—	
444	"	Nagrodkiewicz	Sokołów	2	—	
445	"	Otto	Żmigrod	2	—	
446	"	Kędra	"	2	—	
447	"	Karabulski	Rzeszów	2	—	
448	"	Panter	Nisko	2	—	
449	"	Czapelski	Przemyśl	1	40	
450	"	Weissenbach	Łańcut	2	—	
451	"	Wyżykowski	Rudnik	2	—	
452	"	Fleszar	"	2	—	
453	"	Tabaczyński	Dukla	2	—	
454	"	Tyczyński	Dobromil	2	—	
455	"	Adamowicz	Lisko	2	—	
556	"	Pernarowski	Niezwiska	12	—	
457	"	A. H.	"	12	—	
458	"	Sieradzki	Rozwadów	2	—	
459	"	Padowicz	Nisko	2	—	
460	"	Kedra	"	2	—	
461	"	Konkulewski	Łańcut	2	—	
462	"	Czapurowski	Wisznia	2	—	
463	"	Miklaszewski	Leżajsk	2	—	
464	"	Szymański	Rozwadów	2	—	
465	"	Scholz	Żmigrod	2	—	
466	"	Nowicki	Rozwadów	2	—	
467	"	Bober	Nisko	2	—	
46[illegible]	"	Nowotarski	Rozwadów	2	—	
46[illegible]	"	Piekosiński	Krosno	2	—	
470	"	Sadowski	"	2	—	
471	"	Eminowicz	Stryj	5	—	
472	"		"	5	—	
473	"	Czernecki	Mikołajów	3	—	
474	"	Schelz	Krosno	—	46	
475	"	Eminowicz	Stryj	5	—	
476	"	Linn	Rozwadów	2	—	
477	"	Birkenmaier	Dzików	2	—	
478	"	Urbanczyk	Niebylec	2	—	
479	"	Steczkowski	Sarzyna	2	—	
480	"	Biały	Sokołów	2	—	
481	"	Wadyński	"	2	—	
482	"	Momiałowski	"	2	—	
483	"	Zangen	Przeworsk	2	—	
484	"	Dlauhy	Brody	3	62	
485	"	Węgrzynowski	Rzeszów	2	—	
486	"	Kruczkiewicz	"	2	—	
487	"	Ciesielski	"	2	—	
488	"	Gwozdziowski	Radomyśl	2	—	
489	"	Jakiel	Kanczuga	2	—	
490	"	Kupiecki	Radomyśl	2	—	
491	"	Dzidowski	Przeworsk	2	—	
492	"	"	"	2	—	
493	"	Michna	Rozwadów	2	—	
494	"	Zgórski	"	2	—	
495	"	Demnicki	"	2	—	
496	"	Staruszkiewicz	Leżajsk	2	—	
497	"	Rudzki	Sandec	2	20	
498	"	Wysocki	Kołomyja	2	—	
499	"	Jedlnicki	Łańcut	2	—	
500	"	Rondswald	"	2	—	
501	"	Misiągiewicz	"	2	—	
502	"	Brzeznicki	Kołomyja	25	—	
503	"	Miączyński	Tyśmienica	40	—	
504	"	Czajkowski	Sambor	2	—	
505	"	Hanasiewicz	Staremiasto	2	—	
506	"	Zachaczewski	Chyrów	2	—	
507	"	Czedakowski	"	2	—	
508	"	Dutkowski	"	2	—	
509	Lwów	Pasławski	Staremiasto	2	—	
510	"	Głowacki	Ustrzyki	2	—	
511	"	Hyczko	"	2	—	
512	"	Horoszczakowski	"	2	—	
513	"	Łomnicki	Starasól	2	—	
514	"	Kordasiewicz	"	2	—	
515	"	Polakowski	Ustrzyki	2	—	
516	"	Kulczycki	Smolnica	2	—	
517	"	Papp	Chyrów	2	—	
518	"	Dniestrzański	"	2	—	
519	"	Grimm	Janów	1	66	
520	"	Kwiatkowski	Przemyśl	2	—	
521	"	Pożakowski	Ustrzyki	2	—	
522	"	Płatek	Przemyśl	2	—	
523	"	Nerunowicz	Starasól	2	—	
524	"	Nosalewicz	"	2	—	
525	"	Hrab	Uhnów	2	—	
526	"	Jasieniewicz	Borynia	2	—	
527	"	Podoliński	Byszów	2	—	
528	"	Polański	Turka	2	—	
529	"	Kusznir	Sambor	2	—	
530	"	Ornstein	Podwołoczyska	1	—	
531	"	Zalewski	Czortków	36	—	
532	"	Daszkiewicz	Staremiasto	2	—	
533	"	Kuszykiewicz	Sambor	2	—	
534	"	Mudrak	"	2	—	
535	"	Łodyński	Ustrzyki	2	—	
536	"	Aeksiewicz	"	2	—	
537	"	Koblorch	Staremiasto	2	—	
538	"	Witoszyński	"	2	—	
539	"	Kowszewicz	Uhrynów	2	—	
540	"	Schwarz	Husiatyn	—	66	
541	"	Urząd gminny	Rudki	—	46	
542	"	Lewicki	Halicz	1	—	
543	"	Schmidt	Rozdoł	2	20	
544	"	Drexler	Tarnopol	3	—	
545	"	Kmiel	Turka	2	—	
546	"	Zelichowski	"	2	—	
547	"	Ilnicki	Borynia	2	—	
548	"	Leszkiewicz	"	2	—	
549	"	Kletyński	"	2	—	
550	"	Korestyński	Podbuż	2	—	
551	"	Kulczycki	"	2		
552	"	Hochfeld	Wiedeń	2	—	
553	"	Reszetołowicz	Mosty	2	—	
554	"	Pełech	Żółkiew	2	—	
555	"	Sanocki	Uhnów	2	—	
556	"	Topolnicki	Przemyśl	2	—	
557	"	Dołnicki	Janów	4	50	
558	"	Łotocki	Żółkiew	4	50	
559	"	Dolański	Janów	2	—	
560	"	Wolański	Brody	3	15	
561	"	Dobczański	Lutowiska	2	—	
562	"	Podlaszewski	Uhnow	2	—	
563	"	Rucher	Ustrzyki	2	—	
564	"	Mycniski	Sanok	2	—	
565	"	Piotrowski	Przemyśl	2	—	
566	"	Budynsk	Sanok	1	36	
567	"	Schorr	Bełz	2	50	
568	"	Deutsche Zeitung	Wiedeń	5	—	
569	"	Podlewski	Ustrzyki	2	—	
570	"	Połyszynowicz	"	2	—	
571	"	Lelegdowicz	Żółkiew	2	—	
572	"	Ardan	Lutowiska	2	—	
573	"	Dołżycki	"	2		
574	"	Rudawski	"	2	—	
575	"	Sozański	Sambor	2	—	
576	"	Baczyński	Dobrosin	2	—	
577	"	Karpiński	?	2	—	
578	"	Alischer	Jarosław	3	—	
579	"	Korczykiewicz	Przemyśl	2	—	
580	"	Schleppuch	Ofen	2	—	
581	"	Monasterski	Kulików	2	—	
582	"	Palester	Dąbrowa	—	40	
583	"	Scisłowski	Strzeliska	2	—	
584	"	Kuczyński	Kulików	2	—	
585	"	Pohorecki	Sambor	2	—	
586	"	Hołubowski	Łomna	2	—	
587	"	Krelik	Suczawa	4		
588	"	Zaradzka	Dzuryn	1	—	
589	"	Bokonyj	Zagórz	3	—	
590	"	Telesnicki	Mosty	2	—	
591	"	Nerimowicz	Cieszanów	2	—	
592	"	Podłuski	Lubaczów	2	—	
593	"	Axelrad	Tarnopol	1	—	
594	"	Piątkowski	Chodorów	2	—	
595	"	Posuchowski	Złoczów	2	—	
596	"	Tekminer	Warszawa	25	—	
597	"	Wesołowski	Jezierna	3	—	
598	"	Baczyński	Chomina	2	—	
599	"	Horasiewicz	Niemierów	2	—	
600	"	Telesnicki	Kulików	2	—	
601	"	Polański	"	2	—	
602	"	Eiweling	Śniatyn	2	—	
603	"	Banko	Stanisławów	1	—	
604	"	Dołżycki	Łomna	2	—	
605	"	Turski	"	2	—	
606	"	Połoszynowicz	Staremiasto	2	—	
607	"	Leontowicz	Brody	2	—	
608	"	Pietrusiewicz	Lubaczów	2	—	
609	"	Stroiński	Niemirow	2	—	
610	"	Wolański	Dawidkowce	1	—	
611	"	Matkowski	Halicz	2	—	
612	"	Kamiński	Bóbrka	2	—	
613	"	Jolles	Chyrów	10	—	
614	"	Gruszczyński	Borszczów	—	96	
615	"	Mikitka	Bóbrka	2	—	
616	"	Jurkiewicz	Mosty	25	—	

L. p. / P. Nr.	Miejsce nadania / Aufgabsort	Nazwisko adresata / Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia / Bestimmungsort	Wartość / Werth zlr.	ct	Uwaga / Anmerkung
617	Lwów	Mossing	Mościska	8	—	
618	„	Kunczewicz	Bóbrka	2	—	
619	„	Nowakowski	Żółkiew	3	—	
620	„	Dubikiewicz	Stryj	2	—	
621	„	Baryłowicz	„	2	—	
622	„	Podoliński	Kamionka	2	—	
623	„	Łopatyński	Skole	2	—	
624	„	Ostrochowski	Mościska	3	20	
625	„	Kuzmiński	Mosty	1	—	
626	„	Weber	Ołomuniec	5	—	
627	„	Schulz	Oleszyce	1	—	
628	„	Abramowicz	Horodenka	5	—	
629	„	Budziński	Lubaczów	1	—	
630	„	Dobrzański	„	1	—	
631	„	Hauptmann	Dawidów	1	—	
632	„	Matusiewicz	Tartaków	1	—	
633	„	Hlawetz	Horodenka	—	96	
634	„	Sobański	Kraków	2	—	
635	„	Adamowski	Wielkie oczy	1	—	
636	„	Humiński	Cieszanów	1	—	
637	„	Terlecki	Skole	1	—	
638	„	Felix	Oleszyce	1	—	
639	„	Podlewski	Nawarya	1	—	
640	„	Zaremba	„	1	—	
641	„	Szulz	Przemyśl	7	—	
642	„	Lewicki	Kałusz	5	—	
643	„	Strzeżkowski	Derewacz	1	—	
644	„	Wierzchowski	Tartauów	1	—	
645	„	Lipka	Andrychów	2	—	
646	„	Rada powiatowa	Brzozów	6	—	
647	„	Szkoła Barbary	Kraków	2	—	
648	„	Ziemba	Narajów	1	—	
649	„	Sławikowski	Busk	1	—	
650	„	Czerwiński	Gródek	1	—	
651	„	Reinhardt	„	1	—	
652	„	Krolicki	Kulików	1	—	
653	„	Czarnecka	Tarnopol	4	39	
654	„	Szyba	Kozowa	1	—	
655	„	Święcicki	Gołogury	1	—	
656	„	Glumbiński	Gliniany	1	—	
657	„	Borsytowicz	Milatyn	1	—	
658	„	Strzeszkowski	Szczerzec	1	—	
659	„	Małaczyński	Firlejów	1	—	
660	„	Rożejowski	Lubycza	1	—	
661	„	Ldsrowicz	Potylicz	1	—	
662	„	Fedorowicz	Narol	1	—	
663	„	Gutowski	Lubycza	1	—	
664	„	Wankowicz	Sieniawa	40	—	
665	„	Frühling	Stanisławów	3	50	
666	„	Piwowarczuk	Toporów	1	—	
667	„	Michaluk	Bóbrka	1	—	
668	„	Burlikowski	Rohatyn	1	—	
669	„	Michalski	Swirz	1	—	
670	„	Jaworski	„	1	—	
671	„	Mokrzycki	Kamionka	1	—	
672	„	Strzelecki	Halicz	1	—	
673	„	Nowiński	Sniatyn	1	—	
674	„	Kornicki	Kołomyja	1	—	
575	„	Domagalski	Stanisławów	1	—	
676	„	Bajewski	„	1	—	
677	„	Baraniecki	Tarnopol	1	—	
678	„	Tchorznicki	Jaryczów	1	—	
679	„	Goldfarb	Tarnopol	12	—	
680	„	Błoszczakiewicz	Czeniowce	2	20	
681	„	Banach	Dembica	1	—	
682	„	Piątkowski	Chodorów	1	—	
683	„	Bunge	Russie	2	—	
684	„	„	„	2	—	
685	„	Smagowicz	Podkamień	1	—	
686	„	Jaśnicki	Bóbrka	2	—	
687	„	Szczepek	Bołszowce	1	—	
688	„	Piotrowski	Jarosław	1	—	
689	„	Górski	Zawałów	1	—	
690	„	Skoropuda	Zółkiew	5	—	
691	„	Wende	Kraków	1	—	
692	„	Jurgwin	Radowce	5	—	
693	„	Szkoła ludowa	Tarnów	2	—	
694	„	Borysławski	Przemyślany	1	—	
695	„	Kraschau	Podhajce	1	—	
696	„	Majewski	Kołomyja	1	—	
697	„	Radoniewicz	Rozdół	2	—	
698	„	Zielński	„	2	—	
699	„	Wotozek	„	2	—	
700	„	Kuszniewicz	Bolechów	1	10	
701	„	Bierzyński	Polska	3	—	
702	„	Burzański	Stryj	2	—	
703	„	Ulanowski	Tłuste	2	—	
704	„	Barącz	Lysiec	2	—	
705	„	Bratkiewicz	Tyśmienica	2	—	
706	„	Gardecki	„	2	—	
707	„	Jabłoński	Nadwórna	2	—	
708	„	Böhm	Rawa	1	—	
709	„	Steciak	Monasterzyska	1	—	
710	„	Felsztyński	Sołotwina	2	—	
711	„	Doronicki	Rożniatów	2	10	
712	„	Forst-Verwaltung	Rawa	10	—	
713	„	Winnicki	Podbuż	1	10	
714	„	Bieliński	Załośce	2	—	
715	„	Hawel	Praga	18	6	
716	„	Wędziłowicz	Dobswin	1	—	
717	„	Łomnicki	„	1	—	
718	„	Chromecki	Koropiec	2	—	
719	„	Nowakowski	Czortków	2	—	
720	„	Czajkowski	Nowesioło	2	—	
721	„	Wierzbicki	„	2	—	
722	„	Ritsch	Brody	1	—	
723	„	Ziątkiewicz	Biała	1	—	
724	„	Weselowski	Itry	2	—	
725	Lwów	Czajkowski	Żydaczów	2	—	
726	„	Hermann	Bohorodczan	2	—	
727	„	Kucharski	Trembowla	2	—	
728	„	Mazurkiewicz	„	2	—	
729	„	Ludwiński	„	2	—	
730	„	Mroziński	Jezierna	2	—	
731	„	Pienodzikowski	Pomorzany	2	—	
732	„	Cwynarski	Horodenka	2	—	
733	„	Mazurkiewicz	Romanówka	2	—	
734	„	Pelz	Kołomyja	2	—	
735	„	Szeligiewicz	Zbaraż	2	—	
736	„	Jankiewicz	„	2	—	
737	„	Rudzki	Nowy Sącz	2	20	
738	„	Mierzwiński	Nadwórna	1	20	
739	„	Siemigienowski	Tłuste	1	20	
740	„	Łonicki	Jazłowiec	1	20	
741	„	Paulik	Kossów	1	50	
742	„	Schwarz	Skałat	2	—	
743	„	Kowalczyk	Gwozdziec	2	—	
744	„	Heppe	Kraków	—	56	
745	„	Łukasik	Złotniki	2	—	
746	„	Krakiewicz	Podwołoczyska	2	—	
747	„	Sobolewski	Dolina	8	—	
748	„	Bohdan	Delatyn	2	—	
749	„	Barwulski	Bojan	2	—	
750	„	Piwek	Kossów	2	—	
751	„	Fiałkowski	Husiatyn	1	20	
752	„	Hockecker	Ossowce	2	—	
753	„	Czechowicz	Czortków	2	—	
754	„	Kasil	„	2	—	
755	„	Murdza	Skała	2	—	
756	„	Kowalski	Niżniów	2	—	
757	„	Chamarczuk	Tłumacz	2	—	
758	„	Kozmian	Brody	10	—	
759	„	Zyborski	Jabłonów	2	—	
760	„	Jaworski	Mielec	2	70	
761	„	Eides	Podwołoczyska	2	—	
762	„	Podbielski	Obertyn	2	—	
763	„	Skrzyszowski	Strussów	2	—	
764	„	Pelz	Mikulińce	2	—	
765	„	Humnicki	Tarnopol	2	—	
766	„	Gromnicki	„	2	—	
767	„	Ziembiński	Ulanów	1	10	
768	„	Niemczykowski	Tarnopol	2	—	
769	„	Matkowski	Strussów	—	60	
770	„	Marcinkowski	Mościska	1	20	
771	„	Romaszkan	Waszkoutz	1	20	
772	„	Czajkowski	Podwołoczyska	1	20	
773	„	Szersznik	Tarnopol	2	—	
774	„	Markiewicz	Przemyśl	3	—	
775	„	Enzinger	Tarnopol	2	—	
776	„	Łabay	Bursztyn	2	—	
777	„	Benze	Russie	2	—	
778	„	„	„	3	—	
779	„	Runic	Kołomyja	2	23	
780	„	Łabuda	Raniżów	1	10	
781	„	Tulasiewicz	Głogów	1	10	
782	„	Jagielski	Rzeszów	1	10	
783	„	Gurdziel	Majdan	1	10	
784	„	Rogalski	Czudec	1	10	
785	„	Nowak	Rzeszów	1	10	
786	„	Jelinek	Gródek	—	60	
787	„	Kaznowska	Nadwórna	25	—	
788	„	„	„	25	—	
789	„	Kopestyński	Mikołajów	35	—	
790	„	Kubiński	Wiznitz	2	—	
791	„	Ruszczyński	Seret	2	—	
792	„	Hermann	Głogów	1	10	
793	„	Klein	Wikow	1	10	
794	„	Bereznyk	Strzyżow	1	10	
795	„	Stupczyński	Brzostek	1	10	
796	„	Samulewicz	„	1	10	
797	„	Muszyński	Suczawa	1	10	
798	„	Gąsiorowski	Jasło	1	10	
799	„	Kisielewski	Zmigrod	1	10	
800	„	Tarnowski	Kołaczyce	1	10	
801	„	Pitulla	Kolbuszow	1	10	
802	„	Nahlik	Strzyżów	1	10	
803	„	Maczyński	Niebylec	1	10	
804	„	Kopestyński	Frysztak	1	10	
805	„	Puchalik	„	1	10	
806	„	Olkiszewski	Jasło	1	10	
807	„	Drzewiecki	Kołaczyce	1	10	
808	„	Dobrowolski	Jedlicze	1	10	
809	„	Fränkl	Dolina	5	—	
810	„	Witkowski	Strzyżów	1	10	
811	„	Frumet	Suczawa	1	10	
812	„	Szczepański	Niebylec	1	10	
813	„	Migasz	Strzyżów	1	10	
814	„	Piotrowski	Tarnów	1	10	
815	„	Machowicz	„	1	10	
816	„	Szmuc	Barycz	1	10	
817	„	Szewc	Jodłowa	1	10	
818	„	Nicohk	Jasło	1	10	
819	„	Vass	Graniczestie	2	—	
820	„	Skrzyński	Krosno	1	10	
821	„	Pietrzycki	Frysztak	1	10	
822	„	Filar	Biecz	1	10	
823	„	Obloj	Krosno	1	10	
824	„	Popkiewicz	Biecz	1	10	
825	„	Kretowicz	Tarnow	1	10	
826	„	Kowalik	Złoczow	2	—	
827	„	Sawczyński	—	—	—	
828	„	Postamt	—	—	—	
829	„	Nirenstein	—	—	—	
930	„	Frery	—	—	—	
831	„	Hillich	—	—	—	
832	„	Tarnawski	—	20	—	

L. porz. Z. Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Nazwisko adresata Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort	Wartość Werth zł.	ct.	Uwaga Anmerkung
833	Brzeżan	Dr. Walchmann	Lwów	50	—	
834	„	Mikocki	Wiedeń	—	90	
835	„	Menkes	Lwów	9	—	
836	„	Waldmann	„	50	–	
837	„	Mudrak	Żurawno	12	—	
838	„	Kramer Lubinger	Lwów	40	68	
839	Stryj	Piotr Kowal	Podhajce	2	—	
840	Łupków	Emico Calderosa	Miskolcz	10	—	
841	„	Janosz Hałuszka	Frisantak	6	—	
842	„	Jan Gradowski	Nowagóra	5	—	
843	„	Rockhard	Uihely	4	—	

Z c. k. Dyrekcyi poczt.
We Lwowie dnia 16. Sierpnia 1875.

Von der k. k. Post-Direction.
Lemberg am 16 August 1875.

(3387 2--3) **Edykt.**

L. 4756. C. k. Sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie uwiadamia Bettę Barbarę Wolfschofer z miejsca pobytu niewiadomą iż c. k. jenerał Karol Gans we Lwowie d. 7. Lipca 1872 z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia pomarł i że jej przez głowę matki Katarzyny Gans Lulej na mocy ustawniczego dziedziczenia przysługa i wzywa Bettę Wolfschoffer ażeby w ciągu roku zgłosiła się i oświadczenie swe do spadku wniosła gdyż inaczej postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla niej w osobie adw. Dr. Przesmyckiego ustanowionym, przeprowadzonem będzie.

Lwów 12 Maja 1875.

L. 20635. (3410 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W myśl uchwały Sejmu królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem z dnia 25. Maja 1875, która wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1876, **Wydział krajowy rozpisuje niniejszem konkurs na posady dyrektora zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie (obok Lwowa).**

Dyrektor tego zakładu będzie wykonywać bezpośredni zarząd zakładu w sprawach lekarskich, administracyjnych i gospodarskich a oraz pełnić obowiązki naczelnego lekarza.

Dyrektor jest urzędnikiem zakładu.

Ustanowa służby krajowej, tudzież §. 4. i 9. uchwały Sejmu z dnia 3. Stycznia 1874 stosują się do niego, o ile statut zakładu uchwalony przez Sejm na dniu 25. Maja 1875 nie rozporządza inaczej.

Dyrektor jest obowiązany mieszkać w zakładzie.

Dyrektorowi wolno po za obrębem zakładu wykonywać praktykę lekarską tylko o tyle, o ile jego obowiązkowa służba w zakładzie przez to nie cierpi, natomiast nie wolno mu zakładać i utrzymywać prywatnych zakładów, dla umysłowo chorych lub przyjmować obowiązki lekarskie w podobnych zakładach.

Ubiegający się o posadę dyrektora ma posiadać stopień Dr. medycyny i mieć wykształcenie teoretyczne i praktyczne w psychiatryi. Przy obsadzeniu posady dyrektora wolno Wydziałowi krajowemu nie uważać na wiek §. 3. ustanowy służby krajowej wymagany.

Pobory z posadą dyrektora połączone są następujące.

a) **płaca roczna 2.200 złr. a. w.**
b) **pomieszkanie z opałem,**
c) **dodatek pięcioletni 300 złr. a.**

Sejm upoważnił Wydział krajowy przyznać nadto dyrektorowi zakładu **przy pierwszej nominacyi osobisty dodatek nie przekraczający rocznie kwoty 800 złr. a**, jeżeli zajdzie tego potrzeba w celu uzyskania znakomitego specyalisty do objęcia tej posady.

Ubiegający się o powyższą posadę winni w swych podaniach zamieścić krótki opis życia, dołączyć metrykę urodzenia i wykazać się z ogólnego i szczegółowego swego uzdolnienia wyżej wymaganego.

Zwraca się oraz uwagę ubiegających się, że nowo wstępujący do służby krajowej kandydat otrzyma nominacyę stałą dopiero po upływie roku i to w tym tylko razie, jeżeli w ciągu tej prowizorycznej rocznej służby wszelkim warunkom służby odpowie.

Ubiegający się o powyższą posadę, winni wnieść swe podania najdalej do **15. Października 1875 do Wydziału krajowego**, a jeżeli obecnie w służbie publicznej zostają, przez bezpośrednio przełożoną władzę.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wiekiego księstwa Krakowskiego.

We Lwowie dnia 3. Września 1875 r.

Doniesienia prywatne.

L. 2495. (3459 2—3)

Obwieszczenie.

Prawo propinacyi tutejszego państwa, w powiecie Chrzanowskim położonego, wydzierżawionem być ma najwięcej ofiarującemu na okres 3 lat, począwszy od 1. Stycznia 1876. do końca Grudnia 1878. w całości, lub też w pojedynczych sekcyach, wraz z nowym domem gościnnym dla rękodzielników, który ostatni zupełnie niezawisłe od tutejszego prawa wyszynku wypuszczonym zostanie. Mający chęć wydzierżawienia zechcą swe opieczętowane oferty z dołączeniem 10% wadyum, najpóźniej do (wtorku) dnia 21. Września 1875. o godzinie 4. z południa u nas podać, w którym to czasie wniesione oferty w przytomności obecnych oferentów odpieczętowane zostaną. W danym razie połączone zostaną pisemne oferty z dalszą ustnie przeprowadzić się mającą licytacyą.

Warunki licytacyi i dzierżawy są do przejrzenia u nas podczas godzin urzędowych i można je także otrzymać w odpisie za uiszczeniem należytości za odpis.

Jaworzno koło Szczakowy (w Galicyi) dnia 6. Września 1875

Obszar dworski i urząd leśniczy.

R. Oppitz.

3471 1—3 **Obwieszczenie.**

L. 5433. W celu wydzierżawienia przysługującego gminie miejskiej w Tarnopolu prawa na pobór opłaty kopytkowej tylko raz przy wjeździe do miasta pobieranej, na czas od 1. Stycznia do końca Grudnia 1876 odbędzie się w urzędzie gminnym tarnopolskim na dniu 20. Września 1875 r. a wrazie nieuzyskania pomyślnej ceny dnia 27. Września 1875 każdą razą o 3. godzinie popołudniu publiczna rozprawa licytacyjna bądź na pojedyńcze rogatki miejskie bądź ryczałtowo na wszystkie 6. rogatek miejskich.

Cena fiskalna za wszystkie 6 rogatek ustanawia się na sumę 12.677 złr. w. a. od której 10% jako wadyum chęć licytować mający, przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi w gotówce złoży, które następnie w celu utworzenia kaucyi, do wysokości dwumiesięcznej tenuty dzierżawnej, również w gotówce uzupełnić należy.

Bliższe warunki licytacyjne można w godzinach urzędowych tutejszourzędowej registraturze przeglądnąć.

Tarnopol dnia 8. Września 1875.

Konkurs (3440 3—3)

Na posadę **rurnika** przy wodociągu w mieście Dolinie, z roczną płacą 200 złr. i 30 złr. w. a. na mieszkanie.

Kompetenci mają podania swoje zaopatrzone w dowody uzdolnienia, wieku i dotychczasowego zatrudnienia wnieść do Magistratu najdalej do 30. Września 1875. r.

Posada ta po odbytej jednorocznej służbie, za stałą uznaną być może. Kandydaci nie zostający w służbie publicznej, winni oprócz powyżej wymaganych dokumentów, załączyć świadectwo moralności, przez dotyczącą Zwierzchność gminną wystawione, a przez Urząd parafialny stwierdzone.

Magistrat

Dolina, dnia 3. Września 1875.

Burmistrz: Krasowski.

L. 6869. (3472 1—2)

C. k. uprzyw. galic. kolej Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Z dniem 10. Września 1875. r. wejdą w życie nowe taryfy specyalne dla przesełek zboża, ziarn strączkowych, wyrobów mełtych, nasion olejnych i próżnych worków, między stacyami rumuńskiemi i galicyjskiemi z jednej strony, a Szwajcaryą i Niemcami południowemi z drugiej strony, przezco równocześnie stają się nieważnemi odpowiednie taryfy z d. 1. Maja 1875 wraz z dodatkiem I. z d. 1. Lipca 1875.

Warunki ustanowione dla reekspedycyi przesełek zbożowych we Lwowie, w Krakowie i w Wiedniu, zawarte są w taryfach.

Egzemplarze takowych wydawane będą bezpłatnie, tak na stacyach, jako też w biórze komercyalnem we Lwowie i w ekonomacie w Wiedniu.

Lwów, w Wrześniu 1875 r.

Dyrekcya ruchu.

3364 2—6

F. S. BARDASZ
we Lwowie,
naprzeciw kościoła Katedry l. 9.
poleca
Płótna i stołową Bieliznę.
Największy wybór
gotowej Bielizny,
angielskich **Płaszczów** od deszczu,
Deszczochronów i Pledów,
Saskich Pończoch i Skarpetek,
najmodniejszych Krawatek,
Mnszet i Kołnierzyków.
Na jesień i zimę
największy wybór wszelkich
trykotowych towarów.
Towar doborowy!
Ceny stałe i
najmierniejsze.

Ekspedytor pocztowy

poszukuje umieszczenia.

Bliższa wiadomość pod lit. Z. A. poczta Dukla.

3429 2—3

(3404 3—3

Konkurs.

L. 2826. Gmina kr. woln. miasta Stryja rozpisuje niniejszem konknrs na posadę inspektora policyi miejskiej w Stryju z płacą 600 złr. w. a. rocznie.

Ubiegający się o tę posadę prośby swoje w dowody swego uzdolnienia i dotychczasowej służby zaopatrzone najdalej do 25. Września 1875 do Zwierzchności gminnej w Stryju wnieść mają.

Stryj dnia 4. Września 1875.

(3439 3—8)

Winogrona

z Feslau,

już całkiem słodkie,

rozsyła od najmniejszej ilości, lub też w koszach od 12 do 18 funtów

handel

Karola Klimowicza

ulica Wałowa, Nr. 11.

(2369 32—?)

BALSAM VETORINIEGO

Od 70 lat bez żadnej reklamy znany i przez znakomitości lekarskie uznany i zalecony jako niezawodny środek na reumatyzm, osłabienie nerwów, kurcze, ból zębów, fluksye, szczególnie na rany i poparzenia. — Dostac można w każdej aptece i w fabryce we Lwowie, ***flakon po 1 zł. 50 ct.***

(3457 2—4)

Ogłoszenie.

L. 113.

W Dobrach J. O. Księcia Romana Władysławowicza Sanguszki, przy **Parowym Tartaku w Sławucie** na Wołyniu, jest opróżnione miejsce:

„Zarządzającego Werkmajstra"

z rocznem oznaczeniem w gotówce Rubli srebrnych czterysta, mieszkanie, opał i światło, 2 morgi ogrodu, 4 morgi sianożęci, i udział akcydencyi z Tartaku, podług staranności.

Podania pisemne ze świadectwami o znajomości fachu i służby, przysłać należy najdalej do 1. Października r. b. Zarządowi leśnemu w Sławucie, poczta Zastaw.

Pierwszeństwo otrzyma ten, który przy takiej fabryce od pewnego czasu pracował i posiada znajomość rachunków tejże.

Sławuta na Wołyniu 19./31 Sierpnia 1875.

Zawiadujący Zarządem głównym: *A. Hrudziński.*

Forsztmajster: *Hajnowski.*

LWOWSKIE TOWARZYSTWO STOLARSKIE

we Lwowie, ***przy placu Dominikańskim*** l. 1, poleca swój własnemi z najsuchszego materyału i podług najnowszych i najgustowiejszych wzorów wykonanemi wyrobami obficie zaopatrzony

SKŁAD MEBLI

oraz wielki wybór

luster, materji na meble, dywanów, sukna na podłogi, karniszów i kutasów do okien, jakoteż mebli giętych i mebli żelaznych

po cenach stałych i niskich

Przyjmuje także zamówienia na wszelkie do zawodu jego należące roboty i uskutecznia takowe pod zaręczeniem spiesznego i dokładnego wykonania.

(2695 8—8)

Die Lemberger Tischlergesellschaft

in Lemberg, Dominicaner-Platz Nr. 1

empfiehlt ihre mit eigenen nach den neuesten u. geschmackvollsten Façons angefertigten Erzeugnissen wohl versehene **Meubel-Niederlage** sowie eine große Auswal Spiegel, Meubel-Stoffe, Teppiche, Lauftücher, Vorhäng-Quasten, Meubel aus gebogenem Holze und Eisen-Meubel — zu festen u billigen Preisen.

(3418 4—?)

Wielkie uznanie uzyskała

Menażerya Kallenberga

nadzwyczaj licznie zwiedzana,

a tylko do Niedzieli będzie ją można widzieć.

Karmienie i przedstawienia pogromcy zwierząt odbywają się o godzinie 11., 2., 4. i 6.

Bilet pożegnalny: Uprasza się o wycinek poniżej umieszczonego kuponu, za oddaniem którego kasa wyda bilet wstępu **za połowę ceny.**

Bilet pożegnalny Menażeryi Kallenberga. Za oddaniem tego kuponu w kasie, otrzymać można bilet wstępu za połowę ceny.	**Abschieds-Billet** der Menagerie Kallenberg. Wer ein solches Billet an der Kassa abgibt, hat blos die Hälfte des Entrées zu bezahlen.
Bilet pożegnalny Menażeryi Kallenberga. Za oddaniem tego kuponu w kasie otrzymać można bilet wstępu za połowę ceny.	**Abschieds-Billet** der Menagerie Kallenberg. Wer ein solches Billet an der Kassa abgibt, hat blos die Hälfte des Entrées zu bezahlen.
Bilet pożegnalny Menażeryi Kallenberga. Za oddaniem tego kuponu w kasie, otrzymać można bilet wstępu za połowę ceny.	**Abschieds-Billet** der Menagerie Kallenberg. Wer ein solches Billet an der Kassa abgibt, hat blos die Hälfte des Entrees zu bezahlen.

Tylko za 7 zł. 50 ct. w. a.

Garnitura stołowa z prawdziwego britania-alpaka-srebra, które w każdem domostwie prawdziwe srebro zupełnie zastąpić może, składająca się z następujących 51 prawdziwie praktycznych, wiecznie trwałych przedmiotów z britania-alpaka jedynie trwałego i zawsze niezmiennie białym jak srebro pozostającego kruszcu. — Garnitura ta składa się z następujących przedmiotow:

Wszystko tylko za 7 zł. 50 ct.

6 sztuk ciężkich łyżek stołowych, ⎫
6 sztuk ciężkich łyżeczek do kawy, ⎬ wszystko
6 sztuk nożów stołowych, ⎬ z britania-srebra
6 sztuk widelców stołowych, ⎭
6 sztuk podstawek do nożów,
1 cukierniczka z kruszcu,
1 ciężka chochla do mléka i ⎫ z britania-srebra,
1 ciężka chochla do rosołu, ⎭
1 sitko do herbaty z chińskiego srebra,
6 par porcelanowych podstawek do kawy,
1 taca do kawy z francuskiem malowidłem,
1 para francuskich lichtarzy bronzowych,
1 przyrząd na jaja, ważny dla każdego domostwa,
1 przyrząd do ognia (Nordpolfeuerzeug.)

Wszystko tylko za 7 zł. 50 ct.

(3479 1—?)

Wszystkie powyższe przedmioty w ilości 51 sztuk, kosztują tylko 7 zł. 50 ct.
w Składzie towarów z chińskiego srebra **Fischera**, ***we Wiedniu, Praterstrasse 30.***

Substancya d' Alfieri

usuwa prędko i z pewnym skutkiem bez szkodliwych następstw na ciało, tudzież ***bez znacznego ograniczenia zwykłego sposobu życia, skutki rozwiązłego życia*** w każdym stopniu jako to: ***polucye, niemoc, bezpłodność, upławy*** pochodzące przeważnie z samogwałtu) i t. p. Przy ***zaniedbaniach*** lub ***niedokładnie wyleczonych długie lata trwających cierpieniach syfilistycznych w drugim lub trzecim stadyum choroby*** (zastarzałych upławach rury moczowej, syfilistycznych wrzodach, brodawkach, pryszczach, świerzbiących i innych wysypkach) ***trwa kuracya przez 10 dni.*** Za ***dobry skutek daję gwarancyę.*** Przy zamówieniach uprasza się o ***podanie powstania*** a względnie ***czasu trwania słabości***, tudzież ***symptomów*** ktore się okazują.

Przesyłki uskuteczniają się pod dyskrecyą za ***przesłaniem honoraryum 5 zł.*** przez

E. Giebel, Breitestrasse 12 w Berlinie.

NB. Przesyłki do państwa Austryackiego za pobraniem pocztowem nie mają miejsca, w skutek czego w celu zapobieżenia przerwy w kuracyi zawiadamiam, że ogólne wynagrodzenia za lekarstwa w zastarzałych i zakrzewionych wypadkach słabości wynosi 20 do 25 zł. w. a.

2242 12—?

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszymi.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym.

(3367 32—)

Miejsce do przyjmowania ogłoszeń do wszystkich Dzienników

tutejszych i zagranicznych, po cenach jak w każdych Administracyach Dzienników, bez doliczenia kosztów pocztowych i innych, znajduje się **we Lwowie** pod firmą:

Wład. Piątkowski

Plac Kapitulny Nr. 9. (2669)

uskutecznia wyjednania wizy paszportów i dokumentów w 3 dniach.

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.